

Hírmondó

Gelle Község Önkormányzatának lapja

BEKETFA • CSÉFALVA • CSENTŐFA • EGYHÁZGELLE • KISBUDAFA • NAGYBUDAFA • ÓGELLE • PÓSFA

Ingyenes kiadvány • 2019. augusztus • XVIII. évfolyam, 2. szám • www.egyhazgelle.sk • www.obecholice.sk

Erdélyi zárándoklat
26-27. oldal

Gellei Falunapok Obecné dni Holice

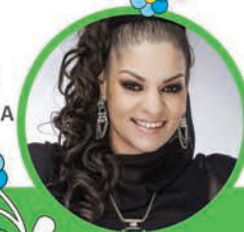
2019. augusztus 2-3. 2-3. augusta 2019

PÉNTEK - PIATOK:

- 19.00 ÜNNEPI SZENTMISE - utána koszorúzás az I. és II. világháborúban elesett hősök emlékműveinél
SLÁVNOSTNÁ SVĚTĀ OMŠA - po nej kladenie vencov k pamätníkom padlých v I. a II. svetovej vojne
- 20.30 Iván András és Fekete Tamás komolyzenei koncertje a tölgyfa alatt (nagybőgő, zongora)
Večer klasickej hudby pod dubom: András Iván a Tamás Fekete (kontrabas, klavír)

SZOMBAT - SOBOTA:

- 16.00 GELLE-ABDA barátságos futballmérkőzés a sportpályán
HOLICE - ABDA priateľský futbalový zápas na športovom ihrisku
- Műsorok a kultúrház szabadtéri színpadán
Kultúrne predstavenia sa uskutočnia na prírodnom javisku miestneho kultúrneho domu
- 16.00 Gyermekszok: légvár, arcfestés, agyagozás, nemezelés, csillámtetkő, lufihajtogatás
Vöröskereszt és a lúcsi tűzoltók sátrai
Kreatívne činnosti pre deti: nafukovací hrad, maľovanie na tvár, výroba predmetov z hliny, plstenie, trblietavé tetovanie, výroba figurín z balónov, Červený kríž, hasiči
- 16.00 Minyonok (Simi és Zsolti) zenés-táncos szórakoztató gyermekműsorok
Miñoni - (Simi a Zsolti) - hudobno-tanečné zábavné detské programy
- 17.00 Nyári szerenád - a Zene az kell Társulat műsora | Letná serenáda - program súbora „Zene az kell”
- 17.30 Varga Solymászat madárbemutatója állatsimogatóval egybekötve
Sokoliarstvo Varga - ukážka sokoliarstva pre deti s hladkaním zvierat
- 18.00 Dóka Zsuzsa és Bösi Szabó László műsora | Hudobný program spevákov: Zsuzsa Dóka a László Bösi Szabó
- 19.15 Gitus szórakoztató programja | Gitus - hudobno-zábavný program
- 20.00 TRITON együttes koncertje | Vystúpenie skupiny TRITON
- 21.00 TOMBOLAHÚZÁS | ŽREBOVANIE TOMBOLY
- 22.00 GOLDDIES Szingatlanügnökség Zenekar fellépése | Vystúpenie hudobnej kapely GOLDDIES
- 23.00 MOHAMED FATIMA koncertje | Hudobný program speváčky MOHAMED FATIMA
- 00.00 Utcabál Špaček Gyurival | Tanečná zábava do rána - Juraj Špaček

Időszerű gondolatok

Nagy sietség-gel, ám többszöri próbálkozással érkezett meg a választásokkal dústított idei tavasz, magával ráncigálva a tél egy-egy leszakadt darabját, hogy még a májusi hónapunk se maradjon a lakásfűtés gondjaitól mentes.

„Megmozdult a falu”- hangzott el itt-ott az emberek közt, de szemmel láthatóan így is volt, mert bár elég rövid, de annál mozgalmasabb, takarítástól, rendrakástól zajos tavaszunk volt. A lakossági összefogás példamutató volt községünk több falurészében is. A mindig is aktív baráti körök, társulások, közösségek most is megmutatták, hogy érdemes a községünk szebbé, kellemesebbé varázslásáért feláldozni néhány órát szabadidejükből, hiszen mindegyik efféle megmozdulás egyben felért egy jó szórakozással, esetenként még megtéve némi kis gulyás kóstolgatással is. Az odaadó munka meg is hozta gyümölcsét, hiszen nem kevés illegális szemétkerakot került felszámolásra, temetők bújtak elő az őket benőtt bozót és gaz közül, utak, ligetek, parkok váltak áttekinthetővé, élvezhetővé, használhatóvá. Köszönet jár ezért minden önkéntes résztvevőnek. Bizom abban, hogy értékes munkájuk eredménye láttán soraik hamarosan gyarapodni fognak tenni akaró lakosok újabb csoportjaival.

A tavaszi időjárás áprilisi tréfálkozása sem maradt el a hosszú szárazságot követő, már-már a nyárba nyúló esős időszakával, kissé megnehezítve ezzel otthonaink és közterületeink rendben tartását.

Amilyen gyorsan érkezett a tavasz, olyan hirtelen szakadt ránk a forró nyár is próbára téve egészségünket, idegzetünket, türelmünket a szeszélyes és egyáltalán nem veszélytelen hőingadozásával. Azonban, mintha ez mind nem lett volna elég, a várva-várt nyár még ráadásul ránk szabadította régióink soha sem kedvelt élősködőit, vérszívóit, hogy ez az időszak se múljon el kellemetlen emlékek nélkül. Ám a valamikor nádasokhoz, mocsarakhoz szokott csallóközi ember nagyon türelmes, egyelőre jól túri az efféle, otthonába tolazkodó vérszívók jelenlétét, de ha egyszer mégis elfogy a türelme, akkor nagyon jól tudja, hogy hogyan kell ezekkel a betolakodókkal elbánni amúgy a maga módján. A költő szavait idézve: „Habár felül a

gálya, s alul a víznek árja, azért a víz az úr”, mondhatnám úgy is, hogy nem fogja megengedni, hogy csipkedésükkel és fülébe zúgó, kellemetlen muzsikájukkal olyan táncra kényszerítsék őt, amilyen nótát füttyülnek neki. Még akkor sem, ha községünk ezen a nyáron kivételesen intenzív, sorozatos megnyilvánulásuknak lehetett tanúja. Jelenleg ugyan kissé visszaszorult a tevékenységük, de azért túlságos elszaporodásuk esetén jó lesz ébernek lenni, s ha kell, akkor hatékonyan fellépni ellenük.

Megjegyzem, ne feledjük, hogy a szűnyogirtó bevetésébe még senki sem halt bele, de esetleges fertőző szűnyogcsípésbe bizony már számos esetben sajnos igen!

Annak ellenére, hogy még nagyon sok helyre rakni való dolog van községünkben, elmondhatom, hogy ha kissé lassan is, de azért biztosan haladunk kitűzött céljaink felé.

Következő nagy gondunk a hulladékgyűjtésünk, amely kellő odafigyeléssel lassan letisztul. Célunk a nullszaldós gazdálkodás elérése. Köszönet lakosaink többsége megértésének, hozzáállásának, akik tudatosították, hogy a jelenlegi áldatlan állapot rendbetétele bizonyos, komolyabb anyagi kiadásokkal is járhat. Sajnos azt is tapasztaljuk, hogy néhány új lakosunk ezzel a változással még nincs teljesen tisztában. Remélhetőleg célunk elérése esetén majd megváltoztatja véleményét.

Hasonló helyzet alakult ki a község területén, a járdákon és a nem belátható kanyarokban parkoló gépjárművek esetében is, ahol bár a helyzet kissé rendeződött, de még mindig vannak sokan, akik nem tudatosították eléggé, hogy bizonyos helyeken a szabálytalan parkolással milyen veszélynek teszik ki mások épségét, esetleg milyen kellemetlenségnek néznek majd elébe, ha meggondolatlanságuk miatt valakinek baja esik.

Nyár van. A szabadságok, kirándulások, gondtalan szórakozások időszaka. Községünk minden lakosának gondtalan, szórakozásban dús szabadságtöltést, valamint szép nyarat kívánok, egyben tisztelettel meghívom lakosainkat a 2019. augusztus 2-án és 3-án megrendezendő 21. gellei falunapi ünnepségeinkre, melyeken mindenkinek nagyon jó szórakozást kívánok.

Tisztelettel

Iván Lajos
Gelle község polgármestere

Mi? Hol? Mikor?

2019. augusztus – szeptember – október – november

■ **Augusztus 2-3.** (péntek – szombat) **Egyházzgellei falunapok**

■ **Augusztus 10.** (szombat) Kerékpártúra Gútorra a **Mária Légió** és a gellei kultúrház szervezésében (bővebb információ a kultúrházban és a Mária Légió tagjainál kapható)

■ **Szeptember 6.** (péntek) „Deresen is derűsen” – nyugdíjas klubok találkozója a helyi kultúrházban

■ **Szeptember 22.** (vasárnap) 15.00 Rendhagyó történelemóra a felvidéki Bányavárosokról, könyvbemutatóval egybekötve – **Kovács László** tanár úr előadásában

■ **Szeptember 28.** (szombat) Gyermekruhabörze a helyi kultúrházban

■ **Október 11.** (péntek) 12.00 Községi nyugdíjas nap

■ **Október 26.** (szombat) 18:00 A bósi **Zöld Csillag Színtársulat** bemutatja *Grease* című előadását a helyi kultúrházban

Jegyek szeptembertől kaphatók a kultúrházban: elővételben – gyerekeknek és nyugdíjasoknak 4 €, felnőtteknek 6 €, a helyszínen – gyerekeknek és nyugdíjasoknak 5 €, felnőtteknek 7 €

■ **November 10.** (vasárnap) 16:00 **XVII. Szépen szól a magyar nóta** / Nótaest amatőr nótaénekesekkel

Állandó, ismétlődő programok:

Minden szerdán 18.30-tól meridián torna, 3-1-2 torna a helyi kultúrházban.

Könyvtár nyitvatartási ideje:

Szerda: 8.30 – 12.00, 13.00 – 17.00
Szombat: 8.30 – 12.00

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ÉLETÉBŐL

✠ 2019. 3. 20. Bibliaverseny

Az iskolai forduló két legjobb csapata képviselte Egyházzellét az esperesi fordulón Somorján. A diákok egész évben

becsületesen olvasták a Szentírást a bibliakörön. A felkészülés után megméretették magukat. A negyedik és az ötödik helyet szerezték meg a nehéz feladatok megoldásában a következő tanulók: Virág Zsolt, Sátor Zsófia Izabella, Sátor Bálint András, Tóth Kamilla, Németh Sofia és Cséfalvay Sára. Gratulálunk a tanulóknak.

✠ 2019. 3. 23. ACIES

Ezen a szombaton az Egyházzellei Apostolok Királynéja Curia légiós testvérei ACIES-en vettek részt Csalóközsütörtökben a Szent Jakab plé-

bániatemplomban, ahol megújították a fogadalmukat. A Tesszera bevezető ima után az örvendetes rózsafüzér, 10 órakor pedig a főpapi szentmise következett. A szentmisét agapé követte.

✠ 2019. 3. 29. Gyermekkeresztút

Ebben az évben a nagybőjti időszakban a gyermekeket ismét bevontuk a keresztút járásába. A Názáreti csoport tagjai ismét örömmel vették ki részüket ebben az ájtatosságban.

✠ 2019. 4. 5. Családok keresztútja

A családok keresztútját édesapák,

édesanyák és felnőttek járták közösen. A kedves résztvevők szép és megható imákkal tették felemelővé a keresztutat.

✠ 2019. 4. 9. Papi rekollekció

Áprilisban ezen a kedden ismét Egyházzelle adott otthont a papi gyűlésen részt vett lelkiatyák számára.

✠ 2019. 4. 14. Virágvasárnap

A szertartás a barkák megszentelésével kezdődött. A megszentelt barkákkal bevonultunk a templomba, ahol folytatódott a szentmise. Az énekkar elénekelte a passiót.

2019. 4. 17. Betegek kenete

Lelkiatyánk ezen a szentmisén kiszolgáltatta a járóbetegeknek a szentkenet szentségét.

2019. 5. 5. Elsőáldozás – Május első vasárnapján 13 gyermek vette magához először az Oltáriszentséget. Három elsőáldozó be is számolt élményeiről.

Gažo Péter: Falunkban májusban volt az elsőáldozás. Ebben az évben én is részt vettem rajta. Hogy milyen volt? Az én számomra egy megható érzés. Sokat készültünk rá. Az órákon sok szép imát tanultunk Jézusról és Szűz Máriáról. A nagy nap előtt voltunk gyónni. Én nagyon izgultam. A szentgyónás után segítettünk kitakarítani a templomot. A nagy napon felvettük szép ruháinkat. Hozzá tartozóink is velünk együtt ünnepeltek. Emlékezetes nap volt számomra.

Méry Bence: Egész évben becsületesen készültünk az elsőáldozásra. Imákat, énekeket, parancsokat és hitigazságokat tanultunk. Felkészültünk a szentgyónásra is. A gyónás számomra könnyen

ment. Kérdéseivel segített a plébános úr is. A tanév elején elkezdtem ministrálni. Idővel megszerettem. A szentmisén én szoktam csempéni az oltárnál. Május 5-én volt az elsőáldozásom. Nagyon izgultam. Felesleges volt izgulnom, mert nagyon jó volt. Annak is örültem, hogy nálunk ebédelt a plébános úr is. Kaptam bombont, rózsafüzért, tortát és pénzt is. Az időjárás rossz volt. A paplakban volt terülj – terülj asztalkám. A plébános úr megvendégelt bennünket. Ezenkívül még kaptunk imakönyvet, emléklapot és csokit. Ez volt a legjobb élményem.

Jesko Botond Krisztián: Egész évben készültem az elsőáldozásra. Bohony Irén tanító néni megtanította velünk a hittanórán az énekeket, imádságokat, amelyeket közösen mondtunk a szentmise alatt. Tanév elejétől ministrálni kezdtem és ma is szívesen járok. Az első szentáldozás előtt szentgyónáson vettünk részt. Előtte izgultam kicsit, de utána megnyugodtam. A szentmisén nagyon örültem, amikor magamhoz vehettem Krisztus Testét. Aznap esős idő volt, de engem nem zavart. Gábor atya a szentmise után megvendégelt minket agapéval. Büszkén vettem át tőle az emléklapot, az imakönyvet, amit nekünk ajándékozott. Közös fényképet is készítették rólunk. Én még fényképezkedtem a családtagjaimmal is. Otthon is megünnepeltük az elsőáldozásomat. Nagy örömmel emlékszem vissza erre a napra.

✠ 2019. 5. 26. Szent Rita ünnepe

Autó busszal indultunk a Szent Rita ünnepségre Nagymagyarra. Az ünnepi szentmisét Öexc. Stanislav Zvolenský érsek úr mutatta be az oltártestvérekkel együtt. (Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról) A szentmise ünnepi szónoka Dr. Fábry Kornél atya volt Magyarországról, aki az Eucharisztikus Kongresszus főtitkára. A tikkasztó mellegben együtt imádkoztunk és énekelünk. A megszentelt rózsákkal lélekben megújulva tértünk haza.

✠ 2019. 6. 9. Pünkösdi imaóra

Az ógellei kápolnánál pünkösdi

ünnepén imaórán vehettünk részt. Elimádkoztunk a rózsafüzért és a Szentlélekhez szóló imákat.

✠ 2019. 6. 20. Úrnapija

Az Úrnapija Krisztus szent Testének és Vérének ünnepe. Szentháromság ünnepe utáni csütörtökön ünnepeljük. Az ünnephez kapcsolódik a körmenet is. Először csak kehelyben, illetve áldozatókehelyben vitték az Oltáriszentséget, később már szentségtartót készítettek különleges díszítésekkel. Az Oltáriszentséget rendszerint a miséző pap viszi díszes baldachin alatt. Az ünnepeléshez tartozik a négy oltár elkészítése díszes sátrakban, amelyeket a hívek díszítenek ki szebbnél szebb virágokkal. A körmenet résztvevői a lelkiatya vezetésével a négy oltárnál

folyamatosan megálltak, ahol egy-egy evangéliumi részlet felolvasására került sor, majd a papi áldás után folytatódott a körmenet.

✠ 2019. 6. 22. Szentségimádás

Egyórás szentségimádást tartottunk a testi-lelki éhezőkért, bekapcsolódva a budapesti Nemzetközi Eukarisztikus kongresszus előkészületeibe.

✠ 2019. 6. 25. Tanévzáró szentmise

Ismét eltelt egy tanév. Iskolánk tanulói és tanárai hálaadó szentmisén vettek részt. A szentmise előtt elvégezheték szentgyónásukat. A szentmise végén elénekeltük a Te Deumot.

A TEMPLOM, AZ ISTEN HÁZA ÉS A MENNYORSZÁG KAPUJA

A templom küszöbét átlépve tudatosítanunk kellene a Szentírás szavát: „*a templom az Isten háza és a mennyország kapuja.*” Mint építmény magasba vonja tekintetünket, szívünket és lelkünket, de ugyanakkor arra is hív, hogy befelé a szívünk mélységeibe nézzünk be. A templom ékes kapuján belépve először az előcsarnokba érünk, majd pedig a hajón keresztül a szentélybe lépünk, melyet a félkörívű apszis választ el egymástól. Szemmel észrevehető, hogy templomainknak belső tagolása van, s mindennek és mindenkinek meg van a sajátos helye a liturgikus térben.

A templomnak bejárata van, tehát kapuja, mely fizikai értelemben egy ajtó.

Ezen be-, s kimehet az ember, de lelki értelemben a templom kapuja a mennyország ajtaja, mert ami mögötte történik, az minket az élő Istennel kapcsol össze.

A templom bejárata, amelyen a hívő belép eszmeileg nézve is nagyon fontos. Általában díszítették azokat és feliratokkal látták el. A kapun Isten neve vagy valamilyen szimbóluma arra utalt, hogy a hely kinek a tulajdona. A templom ajtaja magát Jézust jelenti, aki ezt mondotta: „*A juhok számára én vagyok az ajtó... aki rajtam keresztül megy be, üdvözüli, ki-bejár és legelőre talál*” (Jn10, 7-9), de ő az út is, amely a szentélybe, az isteni életbe vezet. Sőt ő maga a cél is,

mert a szentáldozás pillanatában a teljes Szentháromsággal egyesülünk. A templom díszes kapuja arra figyelmeztet, hogy Jézus Krisztus a kezdet és a vég, az alfa és az ómega, aki van, aki volt és aki eljövendő.

Szíria keresztény templomainak kapuján rendszerint felirat olvasható: „*Ez az Úr kapuja.*” A Jusztinus által alapított Sínei kolostor templomának kapuján ez olvasható: „*Ez az Úr kapuja, az igazak mennek be rajta.*” (Zsolt 118,20) Egy-egy felirat arra célzott, hogy a templom a múltban és most is a teofánia (Isten megjelenésének) helye: „*Én vagyok Atyáid Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene. Én va-*

gyok, aki vagyok.” (Kiv 3,6.14) A szíriai Herakéban épült templom kapuján ezt a feliratot olvassuk: „A mi Urunk, Jézus Krisztus, Isten fia és Igéje lakik itt, hogy a rossz be ne hatolhasson.” Némi templomokon pedig csak ennyi olvasható: „Heisz Theosz” (Egy az Isten), de olvassuk akár ezt is: „Uram, segíts!” Gyakori a kereszt alakú felirat is, melynek jelentése: Krisztus, Világosság, Élet. Vannak helyek, ahol ez a felirat a Krisztushoz vagy a Szentháromsághoz való tartozást fejezi ki, avagy, hogy a kapu kezdete a paradicsomba vezető útnak.

A templom főbejáratát portálénak is nevezzük, melyet mindig nagy művészi odaadással alakítottak ki, de a ház küszöbének ősidők óta különleges jelentőséget tulajdonítottak az emberek. A templomszentelés rítusában a püspök pásztorbottal kopogtat a bezárt templomkapun, és miután megnyílik a kapu, a bottal keresztet rajzol a küszöbre, miközben a Jn10,9 –et idézi: „Én vagyok az ajtó: aki rajtam keresztül megy be, üdvözül.” Rendszerint a kapu belső falára került a jó Pásztorot ábrázoló mozaik, mert a kapun túl van a jó Pásztorral való találkozás helye. A kapuzatot díszí-

tő domborművek vagy szobrok is jellegzetesek: Ezekiel négy élőlénye vagy akár a ravennai Szent Kereszt templom bejárata belső oldalán oroszlánon és baziliszkuszon álló Krisztus látható, aki a négy élőlény között foglal helyet.

A középkori templomkapuk homlokzatán gyakran az utolsó ítélet képe látható, és a képről Jézus szava hangzik felénk: „Jertek, Atyám áldottai, és vegyétek az országot, mely nektek készítettett a világ kezdetétől.” Az egyházel-lei templom déli kapuja, amelynek már csak fragmentumai láthatók és némi freskótöredék, könnyen lehet, hogy akár az utolsó ítéletet is ábrázolhatta. Isten számol a mi boldogságunkkal, mert akarta, hogy legyen örök otthonunk. Ádám bűnével azonban elveszítette Isten barátságát. Ez az állapot elzárta előlünk az élet fájához vezető utat. Jézus Krisztus azonban kitárt ajtó lett számunkra, mely bűneinket eltörlő halálával az életet adó fán teljesedett be, és így helyreállt a paradicsomi állapot.

Barsi Balázs atya egyik könyvében arra mutat rá, hogy a szentegyház (templom) kapuja nemcsak Krisztusra vonatkozik, hanem ránk is, a benne

hívó emberre. Erre figyelmeztet Pál apostol is: „Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma?” (1Kor 6,19) Külső kapui az érzékszervek, belső kapuja a szeretet szabadsága. A saját énem belső világa is szentély, ahová ajtón keresztül lehet belépni, de csak akkor, ha szabadságomban kinyitottam ezt az ajtót Isten és ember előtt. Isten akkor lép be szívem mélységeibe, ha feltárom előtte nyomorúságom pusztaságát, hogy megváltson engem. Isten sohasem erőszakos, inkább szelíden és alázkodóan vár: „Nézd, az ajtóban állok és zörgetek. Aki meghallja szavamát és kinyitja az ajtót, ahhoz bemegyek és velem étkezem, ő meg énvelem.” (Jel 3,20)

Mennyire fontos lenne ma is, ha a templomkapu nemcsak egy időálló ajtó akarna lenni, hanem inkább az égi kapura emlékeztetne. Ezért mondja a pap a felnőtt keresztelendőnek: „Lépj be Isten egyházába, hogy egykor beléphess örök hajlékába.” A templom kapuja jelenítse meg előttünk Isten ítéletét és irgalmát, s a belépést az életbe, mely soha el nem múlik.

Jankó Gábor
Egyházel-le plébánosa

A rejtvényben egy szentet rejtettünk el.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23

- 1. Ábrahám unokaöccse.
- 2. Mindenható
- 3. Szűz Mária egyik hónapja.
- 4. Pádúai Szent
- 5. Tüzes volt a szekere.
- 6. Főpap az Ószövetségben.
- 7. Megdicsőült
- 8. Jákob szolgálólánya.
- 9. Nem barát.
- 10. Jónás városa.
- 11. Császár az Újszövetségben.
- 12. Az egyik angyal.

- 13. Idómérő szerkezet.
- 14. Kolostor
- 15. Küldött
- 16. Főpap az Ószövetségben.
- 17. Próféta az Ószövetségben.
- 18. Az egyik apostol.
- 19. A világ legkisebb állama.
- 20. Az egyik apostol.
- 21. Ábrahám rokona.
- 22. A 3. isteni személy, Szent
- 23. Elővigyázatos

A Hírmondó előző számában megjelent keresztrejtvény sikeres megfejtői: **Pecsuk Levente 5 .B** és **Cséfalvay Benedek 8. osztályos** tanulók. Nyereményüket átvehetik a községi házában. A múltkorai szám rejtvényének megfejtése: **Szent Fülöp és Jakab apostol**
Összeállította: **Bohony Irén**

Sütiverseny és közös főzés - Családi nap az Egyházgellei Alapiskolában

Június 7-én hagyományalkotó családi napot tartottunk az iskola udvarán. Az első ilyen napra az egész tantestület nagy lelkesedéssel készülődött. Sok ötlet – jobbnál jobb – került megvitatásra. Végül a rengeteg lehetőség közül a legjobbakat igyekeztünk megvalósítani. Legnagyobb örömünkre a családi nap szervezésének hírére azonnal a kezdeményezésünk mellé állt, és felajánlotta a közreműködését, a nemzetközi hírnevet szerzett Pósfá zenekar. Ez azért is nagyon értékes számunkra, mert a zenekar 4 tagja iskolánk volt diákja.

Közben készültek a plakátok és a felhívások, egyeztettünk és válogattuk a programokat. A kollégák egyre több ötlettel álltak elő, és mindenki vállalt valamilyen feladatot. Sütiversenyt hirdettünk, ahova az anyukák és nagymamák nevezhettek be „alkotásaikkal”.

Végül június 7-re összeállt a program, csak az időjárástól tartottunk egy kicsit. Délután 2 órától kezdődött a családi nap programja. Nagy öröm számunkra, hogy elfogadták meghívásunkat, és a tanító nénik kíséretében megérkeztek községünk óvodásai is. A gyerekeket várta a kisállat-

simogató és a légvár. Kipróbálhattak régi népies játékokat, célba dobást, ügyességi játékokat, és egy asztalnál kézműves foglalkozás várta őket. Az arcfestés és a csilámtetoválás is sok gyereket vonzott. A hajfonás elsősorban a lányoknak tetszett, szebbnél szebb frizura készült a délután folyamán. A meleg ellenére sok gyerek a pingpong- asztalnál töltötte a délután nagy részét, és az érdeklődők Érsek Mónika piloxing edzésén is részt vehettek. A várkonyi Kis életmentők bemutatója is érdekes színpoltja volt a délutánnak. A zsákbamacska nagy sikert aratott a kicsik és a nagyok között is.

Míg a gyerekek mindent kipróbáltak, a szülők és a nagyszülők egészségügyi mérésen vagy sminkelésen vehettek részt.

Közben egy időre az iskolaudvar „látványkonyhává” alakult. Szülők és pedagógusok együtt készítették az ételeket a gyerekek és a felnőttek nagy örömeire. Két szülői csapat bográcsgulyást készített, a tanító nénik palacsintát és lángost sütöttek, szalmakrumplit és hot dogot kínáltak a vendégeknek. Nagy sikere volt a tanító nénik készíttette limonádénak, amit

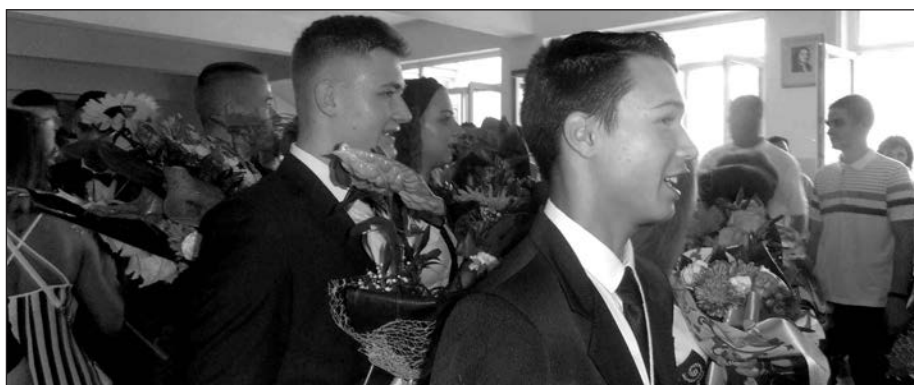
mindenki kedvére fogyaszthatott. Minden gyerekek és felnőttek volt kedvenc szórakozása ezen a délutánon, de talán a legnagyobb sikere mindenki számára a sütiversenynek volt, ugyanis miután a háromtagú zsűri megkóstolta a 21 féle édeséget, ezekből az iskola előcsarnokában mindenki kedvére fogyaszthatott. A zsűri 3 fődíjat és 4 különdíjat osztott ki, de biztos, hogy minden süti nagyon finom volt, mert a nap végére mind elfogyott.

A családi nap programját a Pósfá zenekar nagyszerű muzsikájával és gyermek-tánccházal zártuk.

A kitűnő hangulatú nap végén elmondhatjuk, hogy a nap sikeréhez hozzájárult tantestületünk minden tagja, a feladatokból kivették a részüket a takarító nénik és a szakács nénik is. Önzetlenül segített sok vállalkozó kedvű szülő, akik főztek és sütöttek, felügyeltek az egyes foglalkozásoknál, vagy meghívásunkra eljöttek és így együtt tölthettük ezt a délutánt. Köszönjük, reméljük, jövőre ismét találkozunk.

Trencsik Anikó
igazgató

BALLAGÁS

Londoni osztálykirándulás

Az idei tanév egyik legjobban várt eseménye a londoni osztálykirándulás volt. Erről szeretnék most írni pár sort.

Szerdán hajnalban keltem, hogy időben odaérjek a gellei kultúrházhoz, ugyanis onnan indult a buszunk Pozsonyba, a reptérre. Még mindig álmos voltam, amikor elindult a busz a főváros felé. Útközben megreggeliztem és beszélgettünk a barátaimmal. Mikor odaértünk a reptérre, átestünk a kötelező ellenőrzéseken, majd felszálltunk a repülőgépre. A repülés számomra életreszóló élmény volt, mert akkor repültem életemben először. A londoni reptéren szintén végig kellett mennünk az összes ellenőrzési ponton, mikor ezzel végeztünk, elindultunk a szállás felé. Elfoglaltuk a szobákat, és indultunk a városba. Busszal mentünk a Trafalgar térre, ami a híres trafalgari csatára emlékeztet. A téren az angolok vezérének, Nelson admirálisnak a szobra áll. Ezután elsétáltunk a Buckingham Palotához, ahol az angol királynő lakik. A kastély előtt a híres Viktória angol királynő szobra áll. Utunk a Szent James Parkon keresztül vezetett az angol parlament felé. A London

Eye nevű óriáskerékből megnézhattuk alaposabban is a parlament épületét, valamint a Big Ben nevű tornyot is, ahova sajnos nem mentünk be, mert felújítják. Ezzel véget is ért londoni kalandunk első napja. A szálláson fáradtan, de izgatottan tértünk nyugovóra, várva a következő nap eseményeit.

Csütörtökön a reggeli után indultunk megtekinteni a Belfast csatahajót, ami a Temze partján van kikötve. A hadihajó mögött található a londoni Tower, valamint a híres Tower Bridge. A hídon átsétáltunk, és a következő úticélunk a Madame Tussaud's Museum volt. A múzeumban rengeteg hírességről készült viaszbábu volt, melyekkel le lehetett fényképezkedni. A kiállítás után elindultunk az Oxford Street utcára, ahol rengeteg üzlet volt. Az egyik ruháüzletbe be is mentünk, s kedvünkre vásárolhattunk. Ez a nap is gyorsan eltelt.

Pénteken reggel indultunk az Emirates Stadionba. A stadionban megtekintettük a VIP szektorokat, öltözőket, sajtósobát, valamint helyet foglalhattunk a cserepadon is. A stadionlátogatás után elmentünk ebédelni. Délután indultunk a rep-

térre. A gépünk éjjel 11 óra körül landolt Pozsonyban. A reptérről busszal mentünk a gellei kultúrházhoz, ahova a szülők értünk jöttek, és indulhattunk haza.

Az osztálykirándulás nekem nagyon tetszett. Egy életreszóló élmény volt.

Virág Zsolt

9. osztályos tanuló

Polgármesteri fogadás

2019. június 20-án az alapiskola eredményes tanulóit a község polgármestere, Iván Lajos mérnök úr fogadta a helyi községi hivatal tanácstermében, ahol a diákok kitartó munkájukért könyvjutalomban részesültek.

A polgármesteri fogadás résztvevői:

1. Tóth Lilla	2. oszt.
2. Csáky Kiara	3. oszt.
3. Márkus Dalma	3. oszt.
4. Méry Bence	3. oszt.
5. Simon Béla	4. oszt.
6. Cséfalvay Emma	4. oszt.
7. Sebő András	4. oszt.
8. Katona Kira	4. oszt.
9. Bíró Tamás	4. oszt.
10. Ögüt Zerif	4. oszt.
11. Frühwald Hanna	4. oszt.
12. Viola Flóra	4. oszt.
13. Sátor Zsófia Izabella	5.A
14. Pánis Hanna	6. oszt.
15. Sátor Bálint András	7. oszt.
16. Farkas Balázs	9. oszt.
17. Méri Ádám	9. oszt.
18. Polák Mátyás	9. oszt.
19. Vég Dávid	9. oszt.
20. Virág Zsolt	9. oszt.

Kísérő pedagógus:

Süli Erzsébet

Vendégünk volt Korzenszky Richárd, tihanyi bencés szerzetes

Rendkívül becses vendéget fogadhatott községünk a templom búcsúja alkalmából. Korzenszky Richárd atya, a tavaly nyugalmazott tihanyi perjel tartott szentmisét és szívhez szóló, rendkívül tanulságos prédikációjával örvendeztetett meg bennünket. Jankó Gábor plébános úr üdvözetében elmondta, milyen megtiszteltetés számunkra, hogy az egész Kárpát-medencében ismert bencés atya elfogadta meghívásunkat, és ellátogatott hozzánk. Hogy jobban megismerjük – így utólag is – Richárd atya eddigi áldozatos munkáját, álljon itt életéről egy rövid ismertetés:

Korzenszky Richárd (polgári nevén Korzenszky Miklós, a bencés rendbe lépve kapta a Richárd rendi nevet) 1941-ben született Csornán, gyermekkorát Kapuváron töltötte, általános iskolába is itt járt. Középiskolai tanulmányait a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban végezte, 1959-ben érettségije évében lépett be a Szent Benedek rendbe. A pannonhalmi teológiai tanulmányokat követően 1964-ben szentelték pappá. 1964-től egyetemi tanulmányokat folytatott az ELTE bölcsész tudományi karán, 1969-ben magyar és orosz szakos tanári diplomát szerzett.

1968-tól a győri bencés gimnáziumban tanított. 1973-ban Pannonhalmára helyezték, itt működött gimnáziumi és teológiai tanárként, majd 1979-től 1989-ig a pannonhalmi gimnázium igazgatója volt, majd a főmonostor perjelévé választották.

A rendszerváltozás idején a katolikus

egyházat képviselte a Művelődési és Közoktatási Minisztériumban, mint a katolikus iskolák miniszteri biztosa. Oktatás- és iskolapolitikusként meghatározó szerepe volt a katolikus iskolarendszer újraindulásában.

1994-ben előljárója Tihanyba helyezte, ahol előbb házfőnökként, majd perjelként felújította valamint vallási, kulturális és közéleti központtá tette a tihanyi bencés apátságot. 2018. február 4-én lemondott perjeli szolgálatáról.

Több száz előadást tartott szerte az egész országban és külföldön, több könyv és számtalan cikk szerzője. Munkáját több jelentős elismerésben részesítették, többek között megkapta a Magyar Érdemrend

Tisztikeresztjét, a Magyar Örökség díjat, és 2008-ban a Prima Primissima díjat.

Richárd atya ittléte alatt megismerkedett templomunk történetével, vendége volt községünk polgármesterének, és meglátogatta környékünk Árpád-kori templomait is. E sorok írója örül, hogy elkísérhette őt ezen a szülőföldünket, a Csallóközt megismerő útján, tette ezt a hozzá fűződő régi ismeretség és barátság alapján. Richárd atya hazatérte után köszönetet mondott a szívélyes fogadtatásért, mi pedig köszönjük, hogy részesei lehettünk áldásos tevékenységének.

Kovács László

Nyugdíjas klub – Gyermeknap 2019

Remek idő és színes programok vártak kicsiket és nagyokat a gyermeknapon, melyet a helyi nyugdíjas klub rendezett meg június 1-jén az egyházzel sportpályán.

A szervezők délután két órára várták a gyerkőcöket. A község területén megtett biciklis felvonulás végén a résztvevők visszatértek a sportpályára, ahol csokis és

lekváros palacsinta, valamint üdítő várta őket. Ezután kezdetét vette az ügyességi verseny, amin különböző akadályokat kellett leküzdeni az indulóknak.

Akik nem vettek részt az ügyességi versenyen, azok sem unatkoztak, hiszen várta őket a csillámtetoválás, kézműves foglalkozások, valamint lehetett még lo-

vagolni és sportmotorkákra ülni. Ezeken kívül volt még kukoricamorzsolás, tésztaevés, kötélhúzás, kapura rúgás és még sok más érdekes program. Legnagyobb élmény azonban a cukorkaeső volt.

A kora esti órákban a gyermekek fáradtan, de élményekkel telve tértek haza.

Köszönet illeti a segítőköt, akik bármilyen módon segítettek az esemény létrejöttét.

Álló Anna

“Szép volt a múlt, várjon ragyogva rád oltalom,
Még szebb jövő, még dúsabb jutalom.
S ezek között, bár szerény fény gyanánt ég,
Szeretetünk is hadd legyen ajándék.”

Majer Mária, Ibolya sok évvel ezelőtt fiatal pályakezdőként került községünk

Eljött a pihenés ideje...

alkalmazottjai közé, ahol is lassan, óvatosan bontogatta szárnyait. Tanult, dolgozott, sokszor küzdött akkori kollégáival, velünk - értünk.

Hosszú éveken át a kultúrház vezetőjeként dolgozott. Sok-sok felnőtt és gyermek, ma már családanyák-apák, nagyszülők kedvence volt, akik szívesen emlékeznek vissza a régi önmagukra, a kirándulásokra, előadásokra, foglalkozásokra, közös programokra, élményekre. Erősítette kulturális és közösségi életünket, melynek maga is részese volt. Az út, amelyet járt, hivatássá vált számára. A feladat, amelynek a szolgálatába szegődött hivatása teljesítése közben, mind személyiségét, mind önazonosságát, mind az életben betöltött szerepét községünk fontos láncszemévé változtatta. Hivatása végül elhivatottsággá vált számára.

Minden fontos út az életünkben nagyon természetes vággyal indul. Valami jót, értelmeset szeretnénk tenni. Tulajdonképpen sikerünket is keressük. Az út során változik meg a motiváció és a szándék, amellyel végül egy cél szolgálatába állunk. Ibolya ezt a célt sikeresen elérte és mindvégig példamutatóan, s alázattal szolgálta. Községünk életében aktívan közreműködött mind a mai napig, s valami azt súgja nekem, hogy még azért majd egy kicsit ezután is, még annak ellenére

is, hogy eljött a pihenés ideje számára kiérdemelve egy kicsit lassabb tempót, nyugalmat, amikor is a mindennapos rohanás, készenlétben állás után, már könnyebben koncentrálna a környezetére, élhet hobbijának, jobban odafigyelhet önmagára, egészségére, – a saját útjára.

Kedves Ibolya!

Lezárult életed egy korszaka, egy hosszú dolgozó időszak. Több, mint 40 szorgalmas és becsületes munkával töltött év. Ez túl hosszú idő ahhoz, hogy nyomtalanul eltűnjön egy ember életéből. Emlékek sora villan fel gondolatainkban. Voltak vidám, lelkesedéssel teli napjaid, de az éremnek két oldala van. A sors olykor akadályokat is gördített eléd, hogy jellemed erősítse. Te akkor sem adtad fel hivatásod, mindvégig megoldásokat keresve példásan kitartottál mellette. Minden történet véget ér valahol, de az életben minden vég, valami újnak a kezdete. Ezt az újat most a te esetedben úgy hívják, hogy nyugdíj.

Magam, valamint a gellei Községi Hivatal minden alkalmazottja nevében tisztelettel megköszönöm sokéves munkásságod, és egészségedben gazdag, boldog nyugdíjas éveket kívánok!

Iván Lajos
polgármester

Halló... nem... tévedés! Tévedés!

2019. május 31-én este megtelt a gellei kultúrház. A **Rózsa(Szín)Ház** társulat bemutatta legújabb darabját, **Békés Pál: A női partórség szeme láttára** című kétfelvonásos komédiáját. A történet egy lakótelepi lakásban játszódik valamikor a rendszerváltás előtt. A lakás eredeti lakója, Pösner bácsi elhunyt, és a helyébe egy műfordító költözik, akit időre megzavarnak a ház lakói különféle problémáikkal. Így ismerkedhetünk meg a vak Dorzzsal, a hisztérikus Lídiával, a

féltékeny Nándorral, Petronella nővérrel, a csavargó Sacival, a szklerotikus Grósz mamával és tigriscsíkos zebrapintyével, Ahaszverussal. Milán, a műfordító egy aviatikai kézikönyv fordításán dolgozik, és nem találja az egyik mondatban a megfelelő állítmányt, mert hol próbabábu szerepébe állítják és pulóvert próbáltatnak vele, hol pedig konzervdobozokat kell felbontania, ill. madarat kell etetnie. Még féltékeny férjeket is meg kell zaboláznia... A végén meg őt ütik le, és mire magához

tér, megvilágosodik: ő az, akiről a fordítandó könyv szól... A darab bővelkedik helyzetkomikumokban, és aki ott volt az előadáson, az bizonyára jól szórakozott. Terveink között szerepel a környező falvakban is bemutatni a színdarabot az ősz folyamán, ill. benevezni a falusi színjátások versenyébe (ahonnan rendszerint díjakkal szoktunk hazatérni). Előadásunk nem jöhetett volna létre, ha nem kapjuk meg a kellő támogatást a község önkormányzatától és a kultúrháztól. Köszönjük!

Méry Mária

A gellei természetbarátok

A gellei természetbarátok klubja több mint 20 éves múltra tekint vissza. A lelkes turistákból álló csoport Kovačičné Majer Mária (Ibolya néni) elhivatottságának és természetszeretetének köszönhetően alakult meg még 1996-ban. Az akkori vezetőség áldozatkész munkájának köszönhetően több falubeli lakos, sok gyermek, illetve idősebb polgár közösen élvezhette a természet szépségeit és csodáit. A rendszeres túrák mellett lehetőséget biztosítottak az évenként megrendezésre kerülő sátor-táborokon való részvételre is. Az egyhetes, szabad ég alatti sátorozás közösségformáló ereje évről évre mindig megmutatta, hogy az egyes generációk tökéletesen kijönnek egymással, valamint kiegészítik egymást.

Jómagam is ennek a lelkiismeretes működő kis csapatnak köszönhetem a természet iránti tiszteletemet. A szüleim egész kicsi gyerekkoromtól tudatosan neveltek a környezetünk védelmére és szeretetére, amiben nagy segítségükre volt a helyi csoport tevékenysége.

Az első túrámon (testvéremmel együtt) még óvodás koromban vettem részt, ami után egyetlen természetjáró rendezvényt sem hagyhatott ki a család. Az első sátorozás (melyen még csak nyolcéves voltam) szintén mély benyomást tett rám. Az első pár nap nehezen indult, de megérte! Miután az ember hozzászokott a bogarak jelenlétéhez, az esti fagyoskodáshoz és a reggeli forrósághoz a sátor védelmében, azután már csak a szép dolgokat látja, elkezdi élvezni a természet csodáit. Minden egyes évben testvéremmel közösen alig győztük kivárni a nyári szünet legelső hetét, hogy újra felverhesük a sátrakat az ország valamely szegletében, és találkozhatunk rég nem látott barátainkkal, ismerőseinkkel.

Ezen megfizethetetlen csodás élmények örök időkre megmaradnak az emlékezetemben és nem utolsósorban a szívemben. Ezúton is szeretném megkö-

szönni a turistaklub eddigi vezetését és a programok szervezését Kovačičné Majer Máriának és az összes többi tagnak, akik önzetlenül kivették részüket az áldozatos munkából.

Ibolya néni nyugdíjba vonulása azonban nem befolyásolja a „turista-család” működését. Az idei esztendővel új vezetője, illetve tagjai is lettek a klubnak, akik szeretnék minél több érdeklődőt ráébreszteni a természetben töltött idő jótékony hatására, belenevelni az új generációba a környezetünk, a bolygónk iránti tiszteletet és szeretetet.

A gellei természetbarátok klubjának tagjai bíznak abban, hogy az egyes rendezvényeiken minél több túráznívagyót üdvözölhetnek!

Májusi időutazás

A hetekig tartó makacs esőzés szerencsére úgy gondolta, május 18-án tart egy kis szünetet. A napos időn felbuzdulva a gellei természetbarátok már korán reggel nekiindultak egy hosszú, fárasztó, de

annál izgalmasabb kirándulásnak. A két autóban összezsúfolódtott csapat úti célja egy ókori római város, Carnuntum volt, mely a mai Ausztria területén feküdt.

Bad-deutsch Altenburgba érkezve a társaság letelepedett a helyi parkban, melynek óriási fái kellemes hűvöst tartva védtek a tűző napsütés ellen. A „terüjl-terüjl asztalkám”-os reggeli elfogyasztását követően csodájára jártak a terület több száz éves fáinak is. A park bebarangolása után megtekintették a múzeumot, melynek gazdag leletanyaga hitelesen mutatja be az akkori (ókori római) idők használati tárgyait, katonai életét, illetve a városi lakosság mindennapjait.

Második állomásként a katonai amfiteátrum szolgált. A romok között sétálgatva a látogatók el tudták képzelni a vére menő gladiátorküzdelmeket, melyek az ókori világ egyik legkedveltebb szórakozásai közé tartoztak.

A kicsit távolabb fekvő Régészeti Park újjáépített épületei az antik világba repítik vissza a kíváncsiskodókat. A római mintá-

Pogány-kapu

ra emelt épületek által meg lehet csodálni a kb. 1000 évvel ezelőtti építészeti és lakberendezési szokásokat. A konyha világa és a fürdőkultúra is hitelesen elevenedik meg a látogatók szeme előtt. Az ókori hangulatot fokozták az antik divat szerint felöltözött múzeumi dolgozók, akik válasszaikkal, magyarázataikkal szívesen elégitették ki a látogatók kíváncsiságát.

A parktól, melyet a régi polgárváros területén hoztak létre, rövid sétaútra található az úgynevezett Pogány Kapu, ami eredetileg Konstantin császár diadalívé. Innét az út a polgárvárosi amfiteátrum romjai felé vezetett. Az antik romok szomszédságában pedig az egykori gladiátoriskolában elhelyezkedő gyakorlóáréna fából készült másolata tekinthető meg.

A kis csapat történelmi ihletésű útját egy kellemes vacsorával zárta, ahol a látottakban elmerülve osztották meg egymással élményeiket, nézeteiket és gondolataikat.

Egy kis segítség

Június 1-jére a természetbarátok egy kisebb csapata önkéntességre adta a fejét. A tagok lelkesen segítettek a somorjaiak által megszervezett triatlonversenyt, melyen versenyzőként a gellei klub egyik tagja is részt vett.

A gellei segítők az utolsó verseny-

számnál, a futásnál biztosították a verseny gördülékeny lefolyását. Ez a beosztás azt is lehetővé tette, hogy az egyetlen falunkból származó versenyzőnket a cél előtt tudják biztatni, kitartásra ösztönözni és szurkolással erőt adni neki.

Túra és tanulás

A szünidő előtt a turistaklub a gyerekeknek is szeretett volna kedveskedni, a már fáradt gyermekagyakat a nyári pihenés előtt utójára megmozgatni egy kisebb túra keretén belül.

A túrára érkezett hat háromfős csapat az esős idő ellenére lelkesen indult neki a feladványokkal, logikai feladatokkal és ügyességi játékokkal megtűzdelt útvonalnak. A lurkók a túra folyamán játékosan ismerkedhettek meg szülőföldjükkel (Gellével és Csallóközzel egyaránt), az e területen honos növényvilággal és az itt fellelhető állatokkal.

A célba érkezett (korántsem kimevült) résztvevőket a rendezőség hot doggal, palacsintával és üdítővel fogadta. A végeredmény kiértékeléséig a fiatalokat játékokkal és gyerektetők készítésével kötötték le.

A pontszámok összegzése után a várva-várt eredményhirdetés is megvalósult. Az eredmények szorosak voltak, ám a három dobogós így is kikerült a résztvevők

közül. Az első helyen a Bajnokok csapata, másodikon a Sanci névre hallgató csapat, míg a harmadikon a Liopti elnevezésű csapat végzett. Ezen csapatok tagjai éremmel és ajándékkal lettek jutalmazva. A dobogóról lecsúszott csapatoknak sem volt okuk a búslakodásra, ugyanis a rendezőség őket is kis apróságokkal lepte meg.

(Ezen rendezvény létrejöttéért köszönet még a gellei községházának, a Gellei Ifjúsági klub tagjainak, Földes Miklós támogatásának és minden segítő kéznek!)

Szabad ég alatt

A gellei természetbarátok a nagymenyi Csigák turistaklubbal karöltve látogatták meg Kassát. Az utazás okául az évenként megrendezendő turistatalálkozó szolgált, melyre idén a 66. alkalommal került sor. A természet szerelmesei július első hetét (július 1 – 7.) töltötték sátrakban, valamint turistaszállásokon.

Az egész Szlovákia területéről összeverődött társaság a tábor ideje alatt több túrán és kiránduláson vett részt. A programok közül nem hiányozhatott a városnézés, múzeumlátogatás és a fürdőzés sem. A nagyobb bátorsággal megáldottaknak pedig remek szórakozási lehetőséget biztosított a közeli tavon létesített vízisípálya kipróbálása.

Bittera Gabriella

Nagycsütörtökön Pajštún váránál túráztunk

A Nagyhét csütörtökén 8:30 órakor gyülekező volt az Egyházgellei Alapiskola előtt. Az alapiskola diákjai már türelmetlenül várakoztak a buszra, hogy egy jó kis túrában lehessen részük.

A busz végül megérkezett és Pozsony felé vette az irányt. Nagyon szép idő ígérkezett. Egy teli kisbusszal, köztük 18 különböző korú diákkal érkezünk meg Borinkára. Borinka a Kis-Kárpátok nyugati lejtőinél, az Erdőháti-alföld szélén fekszik.

A falu templomától indult a turistaút, mely felvitt bennünket Pajštún várának. Szép kis erdei úton, néha kicsit meredeken kellett felkapaszkodnunk a várromokhoz. De mindezt a fáradságért kárpótolt minket a várból nyíló gyönyörű kilátás a Kis-Kárpátok lejtőire és az Erdőhátra. Lehetett látni a Zerge-hegyen, Pozsony városa felett magasodó TV-tornyot is.

A vár impozáns romjai között jó volt megpihenni és szertenézni. E romok között számos szép fénykép készült.

A turistaúton folytattuk utunkat, mely által Borinka kiinduló- és célponttal, a várromokat érintve egy körutat tettünk

meg a Kis-Kárpátok vadregényes tájain és erdeiben.

A faluba való visszaérkezés után busszal indultunk hazafelé. Kellemesen elfáradva érkezett meg a túracsoport Somorjába, ahol mindenki választhatott, hogy mit szeretne enni, fogyasztani. Valaki a pizza mellett, valaki pedig a fagy mellett

tette le a voksát. Voltak, akik nem tudtak választani, így mindent kipróbáltak.

E kis pihenő után a csoport koraeste, 6 óra tájban érkezett vissza Gellébe. Reméljük, mindenki jól érezte magát és lesz még hasonló, tartalmas program, túrázás.

Méhes Richárd

Vendégségben otthon

Szeretett kicsiny falunk szülötte a mára már világszerte elismert népzeneész, Németh Dénes. A nem mindennapi tehetséggel megáldott fiatalembert gyökerei és szíve még mindig szülőfalujához, Pósfához kötik. Ezért is okozott nagy örömet számára a májusi táncház, melyre mint vendégzenészt hívták meg.

Mint minden jó zenész, Dénes is kisgyermekkorában ismerkedett meg a zene, illetve a zenélés magával ragadó világával. A népzene alapjaira a dunaszerdahelyi zeneiskolán kívül hazai hegedűsök is tanították. A hangszerkezelés alapismereteit a szomszédban lakó Iván Lajos mutatta meg neki. Lajos kötelező katonaevei alatt pedig a harmadik szomszéd, Álló Dezső (Dodó bácsi) vette a szárnyai alá a tanulni vágyó kamaszt. Mindezek mellett az Istiglinc nevet viselő zenekarban rendszeres próbákkal szereztek minél nagyobb rutint a tagok. A sok gyakorlás mellett ifjúkora szerves része volt a még élő népzeneészek felkutatása, zenéjük gyűjtése is, aminek köszönhetően egyre nagyobb fejlődésen ment keresztül a hegedűjátéka. A régi zenészek megtanították az ifjú művésznak a zenélés rejtett titkait, melynek eredményeként a múlt századokhoz méltó hitelességgel adhatta vissza annak a kornak a muzsikáját.

Az ifjúkori évek lázas gyakorlása meghozta eredményét, amikor is főállású muzsikusként tevékenykedett. Ezekben az időkben olyan neves zenekarok tagjaként állt színpadra, mint a pozsonyi Ifjú Szívek zenekara, valamint a Budapest és a Honvéd táncsoport kísérőzenekara. A primás élet máig elkíséri saját alapítványú zenekara élén. A Németh Dénes és zenekara tagjai főként hazai – felvidéki és rábaközi népi muzsikával varázsolják el a nagyközönséget. Ugyan Dénesnek már nem a fellépések bevételéből van a kenyérre való nagy része, még mindig szívesen tesz eleget a felkéréseknek, és megállás nélkül mutatja meg tehetségét különböző koncerteken.

Mint ahogy a közmondás is említi „zsák a foltját”, úgy talált rá Dini is a másik nagy szerelmére. A muzsikos feleségét szintén a népi kultúrának köszönheti, ugyanis a bájos ara népi énekkel és néptáncal foglalkozik. Együttes erővel a két fiatal már több előadást is színpadra vitt. Közös szakmájuk révén nem kérdés az sem, hogy a két csoppségük érdeklődési köre milyen irányba terelődik.

Dénes a gellei táncházat nagyon jó kezdeményezésnek véli, úgy gondolja, hogy a mai felgyorsult világban fontos vissza-

tekintenünk az elődeink kultúrájára és visszahoznunk régi szokásaink legalább egy kis részét. A fiatalok körében pedig a jó közösségek kiépítése meghatározó lehet a majdani felnőtt életük során. A Pósfá zenekar tagjai ezen tevékenységükkel szeretnék közelebb hozni egymáshoz az embereket (és itt nemcsak a helyieket érti, hanem a környező települések szülötteit is).

Dini az Iván fiúkat kiskoruk óta ismeri, és nem tartja véletlennek, hogy édesapjuk révén ők is erre a pályára tévedtek. A Pósfás muzsikusokat nagyon jó, vidám és aktív embereknek ismerte meg, akiket még hajt a tűz, a tenni akarás. Szakmailag is pozitív véleménnyel van a tagokról, és szeret velük közösen muzsikálni.

Bittera Gabriella

Májusi anyák napi köszöntő a helyi alapiskola diákjaival

Május második hétfőjén a gellei kultúrházban köszöntöttük az édesanyákat, nagymamákat és dédmamákat. Az Egyházgellei Alapiskola diákjainak műsorával köszöntük meg azt a sok jót, gondoskodást, odafigyelést, szeretetet, amit egész évben kaptunk tőlük.

Május 12-én, vasárnap délután 15.00 órakor kezdődött az anyák napi műsor, amelyre jó nagy nézőközönség gyűlt össze. Az édesapák, nagypapák is érdeklődéssel figyelték gyermekük, unokájuk műsorát, szereplését.

Az alábbiakban leírt programmal ajánlodekozták meg a gyerekek a résztvevőket.

A műsor egy szívet melengető verssel kezdődött, ami után a község polgármestere szép gondolatokkal köszöntötte az összegyűlt édesanyákat, nagymamákat és dédmamákat. Az alapiskola egyik diákjának köszöntője vezette fel az elkövetkező 1 óras, csodálatos műsort.

A kultúrház színpadán két alkalommal fellépett az iskola énekkara, majd Sára és Kamilla bemutatták tudásukat a néptánc terén. Az iskola színjátszói a Hamupipó-

ke feldolgozását vitték színpadra. Közben előtte és utána is egy-egy szép vers hangzott el.

A második gyerekek egy musicalre közösen, összehangoltan táncoltak. Utána ismét egy szép anyák napi vers hangzott el, majd ritmikus modern táncot láthatunk a nézők. Ezek után újra a másodikok következtek, akik Halász Judit zenei kíséretével énekeltek a színpadon a szüleinek.

A végén pedig az összes fellépő gyermek közös énekléssel és egy-egy szál virággal köszöntö meg szüleinek a mindennapi gondoskodást és szeretetet.

Nagyon szépen köszönöm az Egyházgellei Alapiskola tanulóinak a tartalmas és szép műsort. Köszönet jár tanáraiknak is, akik felkészítették a gyermekeket erre a szép köszönetnyilvánításra.

„Anyák nélkül a Világ,
mondj mivégre lenne?
Az Ő szerető szíviük nélkül
biztos tönkremenne!”

Méhes Richárd

ELSŐÁLDOZÓK

BALLAGÓ OVISOK

Gyorsan eltelt a három év, június végén elbúcsúztunk nagycsoportos óvodásainktól. A gyerekek útra készen állnak megismerkedni az ABC országával.

A gellei és nagybudafai óvoda kollektívája minden kedves ovibarátnak, szülőknek és gyerekeknek jó pihenést és kellemes nyári szünidőt kíván!

Edzői beszámoló

A 2018/2019-es szezonban sikerült elérni célunkat, minden utánpótlás-bajnokságban sikerült csapatot indítanunk. Már ez hatalmas előrelépésnek és egyben sikernek számított. Nem is sejtettük, hogy a szezon végétől milyen történelmi eredményeket tudhatunk magunkénak. Nagyon büszkék lehetünk csapataink eredményeire, mivel négy utánpótláscsapat közül háromnak sikerült a bajnokság végétől magasba emelni az első helyért járó kupát.

Az U19-es csapatunk a tavalyi történelmi elsőség után, ismét bajnoki helyezést ünnepelhetett. Csak nagyon kevés csapat mondhatja el magáról, hogy két bajnokságot nyert egymás után. Nekünk ez sikerült. Ez az eredmény számunkra a IV. ligás szereplést jelenti. Ifjúsági csapatunk a 18 lejátszott mérkőzésből 14 győzelmet, 2 döntetlent és 2 vereséget könyvelhetett el. A szezon legtöbb gólját rúgtuk és legkevesebbjét kaptuk. Legtöbb találatunkat Márkus Mártonnak köszönhetjük, szám szerint 12-t. A csapaton egész évben látszott az elhi-

vatottság és a bizonyítási vágy, hogy megmutassák, nem véletlenül kerültek magasabb osztályba. Az edzéseken végzett kemény munkának lett az eredménye.

Ebben a szezonban U15-ös csapatunk újoncként szerepelt a bajnokságban. A játékosok bizonyították, hogy a maximális létszámú edzslátogatással és az elvégzett kemény munkával bármi elérhető. A téli teremturnán elért győzelem után sikerült megszerezni a bajnokságban az első helyet is. A szezon elején senki sem gondolta, hogy ez a csapat két első hellyel zárja a szezont. Az U15-ös korosztály 20 győzelemmel, 1 döntetlennel és 3 vereséggel, összesen 108 rúgott és 25 kapott góllal végzett az első helyen. A házi gólkirályunk Sáha Dominik lett, aki 43 találatot szerzett a szezonban.

U13-as csapatunk gerincét az U11-es csapat játékosai alkották, akik két csoportban szerepeltek. Ez a bajnokság nagyban segítette a játékosok fejlődését, mivel idősebb korosztállyal szemben vették fel a versenyt. A csoportban a 4. helyet sikerült elérniük. Csak az egymás elleni eredmény döntött Illésháza javára a 3. helyért foly-

tatott harcban. A rájátszásban Kürt csapatával kerültünk össze, és a több idegenben lőtt gólnak hála sikerült megkaparintanunk az összetett 7. helyét a 23 csapatból. Legjobb góllövőnk Bugár Adrián lett, 23 találattal.

U11-es csapatunk ősszel a csoportjában elért 1. helyezéssel biztosította részvételét a 4 csapatos nagydöntőben. Tavaly a döntő 5. helyét követően sikerült megszerezni az első helyet. A gyerekek fantasztikusan játszottak. Itt látszott, hogy előnyükre vált az U13-as korosztályban gyűjtött tapasztalat.

A következő évre gőzerővel készülünk az U9-es korosztállyal, mivel már ők is szerepelni fognak a bajnokságban. Minden csütörtökön egyórás edzést tartok nekik. Az edzéseket gellei és környékbeli gyerekek látogatják.

Ebben az évben még kérdéses a Major Dezső emléktorna megrendezése. Minden tőlem telhetőt megteszek, hogy sikerüljön megszervezni.

Tavaly sajnos nem valósult meg, idén viszont egy családi focinap megszervezésén dolgozom, amin a családok a gyermekeikkel együtt vehetnek részt. A focinap zárásaként pedig tizenegyesrúgó versenyt szerveznék számukra.

A rendezvényeken kívül augusztus 12. és 16. között rendezzük meg im-

már negyedik alkalommal a focitáborot Gellében.

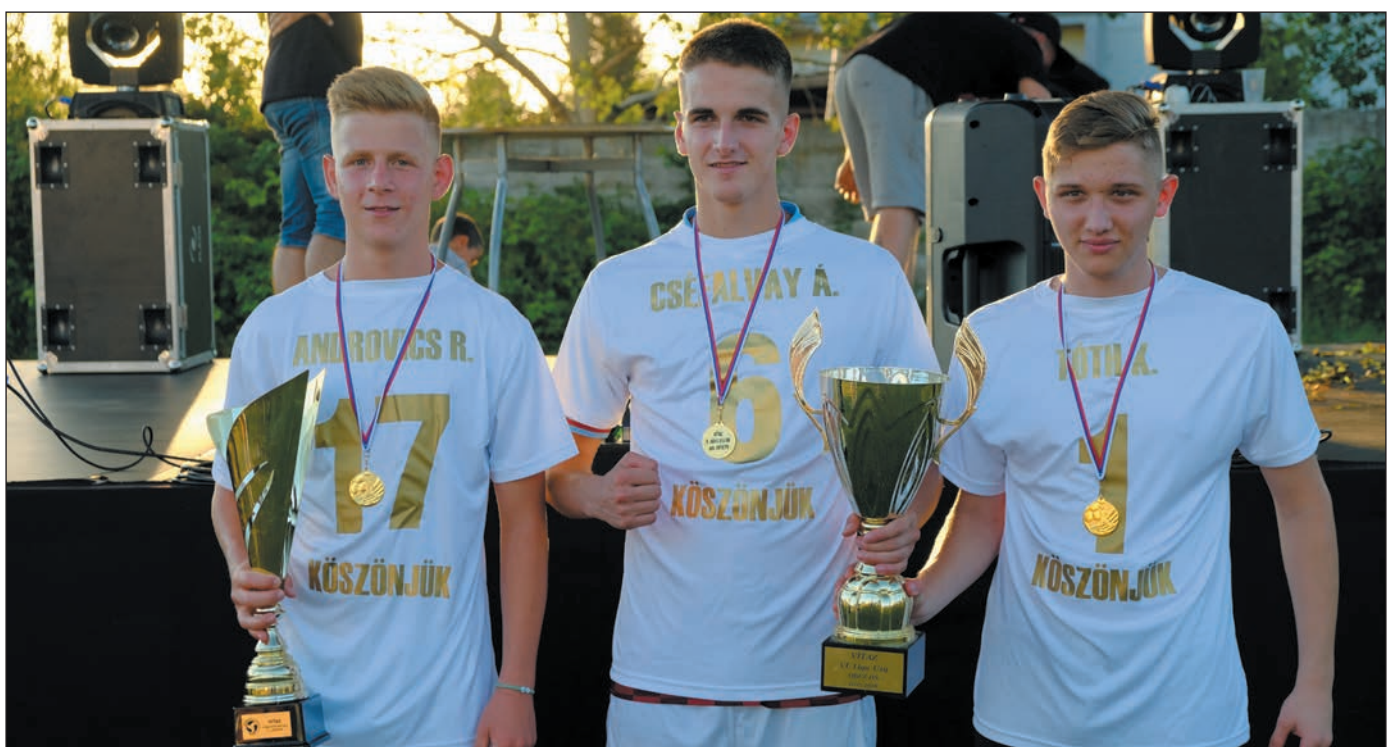
Aki úgy gondolja, hogy szeretne hozzájárulni bármelyik rendezvény megszervezéséhez, megteheti a 0915 992 797-es telefonszámon. A rendezvények bevételét az utánpótláscsapatok fejlesztésére, képzésére fordítjuk majd.

A magam és csapataim nevében is szeretném megköszönni az egész éves támogatást mindenkinek, aki valamilyen úton-módon hozzájárult csapataink sikeréhez. Remélem, hogy továbbra is lesznek olyan helyi vállalkozások és magánszemélyek, akik támogatásukkal segíteni fogják korosztályos csapatainkat.

Nem utolsósorban örülnék, ha a jövőben minél többen kilátogatnának mérkőzéseinkre és meggyőznék támogatásukról a pályán lévő játékosokat.

Hajrá Gelle!

Póda Mihály
a csapatok edzője

CSALÁDI NAP AZ EGYHÁZGELLEI ALAPISKOLÁBAN**POLGÁRMESTERI FOGADÁS**

Csallóközi – Pósfa összefogás

Őseink ránk hagyott emlékeinek megőrzése és továbbörökítése céljából került megrendezésre a Csallóközi Táncegyüttes és a Pódfa zenekar első közös tábora községünkben. A tánc tábor, melynek helyszínül községünk alapiskolája szolgált, július első hetében (július 1 – 4.) valósult meg.

A hétfő reggeli tábornyitóra 82 gyermek érkezett szüleikkel karöltve, akik az első eligazítás után féltve hagyták a táborvezetők gondjaira a lurkókat. A szoros ütemtervet követve a táncoktatás már az első nap délelőttjén kezdetét vette. A kezdőkre és haladókra osztott gyerektömeg lelkesen vonult a próbahelyiségekbe – a kultúrház nagytermébe és az alapiskola rajztermébe. A nagyobbak, a Pódfa zenekar jóvoltából, élő népzenere sajátíthatták el a mezősegi (palatkai) táncok alapjait Oláh Attila és Lépes Anikó irányítása alatt. Az apróbbakat Fecske Renáta tanította az ugrós táncok alapjaira. A látványos fejlődés elérése érdekében az oktatók minden nap délelőttjén és délutánján folytak.

A tánctanítások közötti szünetekben sem unatkoztak a gyerekek, ugyanis naponta más-más kézműves foglalkozások-

kal kötötték le az alkotni vágyókat. Az óriási türelemmel megáldott három lány (Zlatarits Anett, Koleszár Kamilla és Bittera Gabriella) mindig valami érdekes apróság elkészítését mutatta meg a kicsiknek, mint pl. mécsesstartó, gyöngyék-szerek, fonálkarkötők, fülbevalók, kavicsfestés, gipszfigurák festése és textiltáska festése.

A keddi laktató vacsora után a táborlakók érdeklődve sétáltak át a kultúrházba, ahol a Paramisi autentikus cigányzenekar játékosan, a nézőket is belevonva adta elő „A három muzsikus” című műsorát. A vidám előadás után szatmári cigánytáncok oktatására is sor került, melybe a közönség nagy része bekapcsolódott. Másnapra a rendezőség meglepetésként légvárakat és íjászkutatást is biztosított az érdeklődőknek, ami minden egyes korosztály körében nagy sikert aratott. A következő (és egyben utolsó) este közös virsli- és szalonnasütés csökkentette a táborozók étvágyát. A kései vacsora után pedig a tábor tüzet körülülve szórakoztatták egymást a kamaszok. Az utolsó nap már kicsit fáradtan, de még mindig lelkesen vonultak az oktatásra a gyerekek. Az esti bemutatóra való felkészülés utolsó simításai után le-

hangolva kezdtek összerakodni és elcsomagolni a táborlakók. A szülők érkezése azonban mindenki szemébe csillogást varázsolt, és boldogan üdvözölték egymást a családtagok.

A tánctábor utolsó, záró programjára pedig a gellei templom melletti Turul vendéglőben került sor, ahol mindkét korosztály bemutatta a négy nap alatt elsajátított tudását. A gála után sem ért véget a mulatozás, mivel a Pódfa zenekar muzsikájával jó hangulatú, vidám tánc házat varázsolt a helyszínre.

Végezetül pedig íme néhány gondolat az iskolaudvaron létrehozott „titokfára” felfüggesztett több száz üzenet közül:

„Szeretek táncolni, de sok volt! ☺”

„Remélem jövőre is lesz itt tábor!!!”

„Jó volt a tábor. A legjobb a P. zenekar.”

„Remélem jövőre is találkozunk.

♥ * ♥”

„Köszönök mindent! A táncot, a zenét, a szórakozást, a nappalokat, az éjszakákat, a reggeli dudaszó ébresztést...”

„Bárcsak minden fellépésen a Pódfa zenélne ♥”

„Szeretlek Nyuszi bácsi és Fecske néni ♥ ☺”

„Szeretem a csallóközi tábort!”

Bittera Gabriella

HÁROM KIRÁLYOK

Gelle polgárainak, valamint a környező falvak lakosainak lehetősége adódott, hogy 2019. március 14-ét jó hangulatban, zene- és énekszó kíséretében élvezhesse. Ugyanis e meleg, napsütött vasárnap délután a helyi kultúrház hívős menedékként adott otthont a Három királyok című zenés előadásnak. A formáció mindhárom tagja (Derzsi György, Vadkerti Imre, valamint Kovács Koppány) szívesen szórakoztatja ottho-

na, Csallóköz közönségét. A kellemes délután ez által a hazaszeretet jegyében az összefogás „hymuszával” (a mindenki számára jól ismert „Nélküled” című dallal, és a benne mindent elmondó „Mi egy vérből valók vagyunk” refrénnel) indult, ami rögtön meghatározta a program emelt hangulatát. A beszélgetésekkel, anekdotákkal, emlékek mesélésével megszakított éneklőadás mindvégig felfokozott, jó hangulatban telt. A kö-

zönség nagy része dobolt a lábával, ülvétáncolt és lelkes énekével bekapcsolódott az ismertnél ismertebb számokba. A három előadó a tervezett műsor végén kétszer is eleget tett a nézők erőteljes tapsviharának, amivel sikerült rábírnia az énekeseket pár további dal előadására. A kellemes délután meghatározó zárása, a Hymusz közös éneklése méltóképpen koronázta a napot.

Bittera Gabriella

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

2018. március – június

A Hírmondó márciusi megjelenése óta a község képviselő-testülete négy alkalommal (március 26-án, április 23-án, május 29-én és június 25-én) ülésezett. 2019. június 25-én a község lakosainak száma 2113 fő. Összefoglaló.

FEJLESZTÉSEK

Iván Lajos polgármester még februárban kezdeményezett tárgyalást a BALA részvénytársaság vezetőjével, Németh Lászlóval az önkormányzat és a vállalat jövőbeni együttműködésével kapcsolatban. Az együttműködés első körben az **iskola tornatermének szigetelését** tűzte ki célul uniós pályázati finanszírozásból.

A község sikeresen pályázott az **ingyen köztéri wifi kapcsolatot** szolgáltató projekten. Szintén pályázati forrásból kerülne beszerzésre 10 **térfigyelő kamera**, valamint a falu behajtóinál **lassító fényjelzések**, a frekvenciát helyeken pedig figyelmeztető jelzések kerülnének elhelyezésre. A nagybudafai **Nagykert** revitalizációjára benyújtott pályázatunk sajnos sikertelen volt, azonban heteken belül megérkezik az **alapiskola villanyhálózatának** cseréjére megpályázott összeg, így a munkálatok már a nyári szünetben megkezdődhetnek. Rossz hír, hogy a község nem nyerte el az **Európa a polgárokért** 25.000 eurós keretösszegű pályázatát, így a falunap a szokásos költségvetés mellett kerül megrendezésre.

A polgármester tárgyalásokat folytatott a nagybudafai kataszterben kiépülő **ipari park** ügyében. Elkezdődött a **gellei csárda** építése, az eredeti formához hasonló kivitelben. A közterület-fenntartók kiritkították a **Tempлом tér** bokros növényzetét és annak helyébe füvet telepítenek.

A polgármester többször tárgyalta az **R7-es gyorsforgalmi út** Gellét Cséfával összekötő átjárójának ügyében. Sajnos, az aluljáró kiépítésére nem lesz lehetőség, azonban a felül-

járó dőlésszögét 8-ról 5 fokra csökkentették, így alacsonyabb emelkedés mellett lehet majd biciklizni a két falu között.

A polgármester többször és több fórumon (iskolázások, bemutatók) is tájékozódott a **hulladékkezelés és feldolgozás témakörében**. Körvonalazódni látszik egy hulladékfeldolgozó kiépítése Nagyudvarnok községben, ami nagy segítséget jelentene a régió-nak.

Idén is volt **tavaszi lomtalanítás**, valamint a polgármester tárgyalásokat kezdett egy olyan vállalattal, amely a **joghurtos dobozokat** is összegyűjtené – jelenleg csak a PET palackok kerülnek elszállításra.

Májusban – projektes támogatásból – **kiültetésre került 88 fa a Dőre téren**. Kis- és Nagybudafán önkéntesek szorgoskodtak az **illegálisan lerakott szemét** eltakarításán, valamint a Nagy-kert bozótjának ritkításán. Cséfán is volt tavaszi brigád, Ógellén a közbirtokosság és a vadászszövetség szervezésében történt takarítás és befejezésre került a halottasház tornya, valamint a szemetelők ellen védőkerítés került kiépítésre az ógellei tó mellett. A bekettfai temető is önkéntesek segítségével szépült. A helyi nyugdíjasklub a volt községháza épületénél szorgoskodott, a Mária Légió a templom környékén brigádozott.

A polgármester tárgyalta a **Szlovák Posta** dunaszerdahelyi igazgatójával a posta jövőjével kapcsolatban. Kifogásolta a posta környékének rendben tartását, a parkolási lehetőség hiányát, a nyitvatartást, illetve kérvényezte további munkaerő bevonását a postai feladatok ellátásába.

A **községi temetők rendben tartásának** kapcsán Iván Lajos polgármester elmondta:

- a község temetőinek elektronikus nyilvántartása megtörtént,
- a kirótt bérleti díjak befizetésének teljesítése 51%-os,
- évente a költségvetés nagyjából 7000 eurós összeggel számol,

- jelenleg a közterületeken 5+1 teljes munkaviszonyú alkalmazott dolgozik,
- bár a feladatok elvégzéséhez szükséges gépek szervizelésre szorulnak, a felszereltség megfelelő.

A polgármester úr kitért a temetők és közterületek rendben tartásával kapcsolatos elégedetlenségre és kérte, hogy amennyiben bárkinek panasza, javaslata van, az forduljon hozzá személyesen és ne a szociális hálón keresztül megoldást. A májusi hónap esőzései nem engedték megfelelő tempóban végezni a munkálatokat, az esőzések után új munkarenddel kívánja orvosolni a közterületek és temetők karbantartását.

Iván Lajos tárgyalta Gódány Tímeával az ógellei falurészben tervezett zsáktutca kialakításáról. Amíg nem születik megegyezés, a község az utat nem veszi gondozásba.

DÖNTÉSEK ÉS SZABÁLYOZÁSOK

Márciusban a képviselő-testület tárgyalta és elfogadta a léghő védelméről és a léghő szennyezéséért járó illetékről szóló általános érvényű rendeletet.

A szociális bizottság megvizsgálta és jóváhagyásra javasolta a gondozói szolgálatról szóló általános érvényű rendeletet, mely a betegek által fizetett térítés összegét 0,60 €/óra hozzájárulással szabályozza.

A képviselő-testület tárgyalta és elfogadta a **2018-as év zárszámadását**, valamint a **2019-es év költségvetésének módosítását**. Ravasz Béla, a pénzügyi bizottság elnöke elmondta, hogy a bizottság az érintett dokumentumokat megvizsgálta és azokat rendben találta, amit Sebök Mónika községi főellenőr jelentése is alátámaszt.

Ravasz Béla kidolgozta azt a régió hiányzó irányelvet, mely a **községi közbeszerzéseket** szabályozza. A vonatkozó törvényi szabályozás mellett javasolta, hogy a község a következőképp járjon el:

- 1000 eurós összegig nem kell közbeszerzést folytatni
- 1000 – 5000 eurós összegnél egy egyszerűsített piackutatással kell biztosítani a versenyképes ár meghatározását,
- 5000 – 15000 eurós összegnél három hivatalos árajánlat bekérése alapján kell döntést hozni,
- 15000 euró fölött a törvény által diktált feltételek mellett.

Ravaszbéla javasolta, hogy a község minden esetben preferálja az elektronikus aukció lehetőségét és biztosítsa a hozzá szükséges infrastruktúrát. A közbeszerzések lebonyolításával a polgármesteri hivatal egy alkalmazottja lesz megbízva (aki többek között éves tervezetet és negyedéves jelentést tesz közzé a község honlapján), a közbeszerzésekért a polgármester felel.

A képviselő-testület határozattal módosította az **alapkiskolai étkeztetésben** részt vevők hozzájárulását. Mivel az alapiskola konyhájának felszerelése elavult és a főzést biztosító gépek drágák (példaként: egy húsdaráló gép 900 – 1000 eurós tételt jelent), a szülők 20 (alsó tagozat), illetve 23 centtel (felső tagozat) járulnak majd hozzá az étkeztetéshez. Ez hozzávetőlegesen havonta 7 eurós költséget jelent gyermekenként, azonban a havi 3000 adag kiosztott ebéd mellett biztosítani fogja az iskolakonyha gépparkjának fokozatos cseréjét.

A testület tárgyalta a **község vagyongazdálkodásának** lehetséges módosításáról. A törvény lehetővé teszi, hogy amennyiben magán- vagy jogi személy szeretné használni a községi területeket ún. dologi teher (szlovákul: vecná bremeno), pl. vízárkötés, villanyvezeték elhelyezése céljából, úgy a község egyszeri költséget róhat ki a kérvényezőre. Szintén a vagyongazdálkodást befolyásolná az a törvényes lehetőség, hogy 60 m² feletti építményt esetén egyszeri, a fejlesztési alapba befizetendő költséggel terhelné a község az építőt. Ez esetben az összeg – a törvény értelmében – négyzetméterenként 3 – 35 euró között szabható ki. Mindkét javaslatot a testület tudomásul vette és

kérte azok részletes kidolgozását, hogy méltányos módon terheljék a lakosokat.

A **falufejlesztési terv** kidolgozása tovább húzódik, ugyanis a tervet kidolgozó ügynökség nem a testület által elfogadott változatot kapta kézhez a megbízás során. Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi dokumentáció érvénytelen és átdolgozásra vissza kell küldeni – ami többletköltség és további hetek-hónapok telhetnek el a következő (remélhetőleg) végleges verzióig. A polgármester vizsgálja, ki és miért nyújtott be más változatot az ügynökséghez.

Szintén a falufejlesztéshez kapcsolódik, hogy az **ógellei kataszterben** (Pósa és Ógelle között) tervezett lakónegyed új – szellősebb beépítésű – terveknek átdolgozása hamarosan véget ér. Ez nagy valószínűséggel az első fázisban 8 új építkezési telket jelent majd az itt letelepedni vágyó fiataloknak. Kérjük, az érdeklődők írásban jelezzék szándékukat a községi hivatalban, a megvásárolni kívánt ingatlan tervezett méreteinek feltüntetésével.

EGYÉB TÉMÁK

A polgármester beszámolt a **szűnyogirtás** körüli feszült hangulat tényeiről. A községet egy vállalkozó kereste meg azzal az ajánlattal, hogy ingyenes szűnyogirtást végezne, melyet a polgármester támogatott. A szűnyogirtásról a polgármesteri hivatal minden fórumon értesítette az itt élőket. A hírre helyi lakosok egy cso-

portja hangos ellenkezéssel válaszolt, valamint a „hangoskodás” mellett a Környezetvédelmi Minisztériumnál keresett jogorvoslatot. Időközben a média is felkapta a hírt, minek folytán a községet megkereső cég visszalépett ajánlatától, és Gellét törölte a falvak listájáról. Fontos megemlíteni, hogy a szűnyogirtás nem községi, hanem állami feladatkör, mellyel az állam azonban nem foglalkozik. Bár a közegészségügyi intézet válsághelyzetet hirdetett, így lehetőség nyílt volna a szűnyogirtó bevetésére, Gelle ezt a lehetőséget a fent említett okok miatt nem tudta kihasználni. A polgármester elmondta, hogy a szűnyogirtás visszahúzódnak látszik, így jelenleg nem tervez szűnyogirtást a községben. Amennyiben mégis szükséges lenne, úgy a községnek azt saját pénzből kell fedeznie (több ezer eurós költség), és elsősorban csak a közterületeket érintené. Ha valaki nem kívánja, hogy az ingatlanát érintse ez az irtás, annak azt írásban kell majd jeleznie.

FELHÍVÁS

A polgármesteri hivatal figyelmezteti a lakosokat, hogy a közlekedés biztonsága érdekében **a járdákat hagyják szabadon**, azokat ne zárják el és rajtuk gépjárművel ne parkoljanak. Amennyiben az érintett veszélyezteti a közlekedés biztonságát, úgy a hivatal az ügyben rendőri intézkedést fog eszközölni.

Usačov Péter

FIGYELMEZTETÉS

A Községi Hivatal figyelmezteti a telek és földtulajdonosokat, valamint bérlőket, kezelőket az ingatlanaikon esetlegesen előforduló allergén gyomnövények terjedésének megelőzésére vonatkozó törvényi kötelezettségükre. Ennek be nem tartása esetén törvényszegést követnek el, melynek alapján a Járási Hivatal erdőgazdálkodási és telekügyi főosztálya bírságot szabhat ki. A gyomnövények szaporodásával, elburjánzásával gondatlanul elősegítik az allergén, gyakran invazív növények magvainak, pollenszemcséinek terjedését is, melyek a pollenérzékenyek (allergiások) számára komoly egészségi problémát okozhatnak. Terjedésük megakadályozására, szigorú törvények vonatkoznak (a Szlovák Köztársaság a természet és a táj védelméről szóló, 543/2002 sz. törvénye 24/2003 sz. végrehajtási rendeletének 2. és 3. §-a, valamint annak 173/2011 sz. módosító törvénye). Ezen törvények betartása mindenki számára kötelező.

A cséfalvai bekötőút kálváriája

A szlovák kormány 2016 februárjában jóváhagyta a pozsonyi körgyűrű megépítését, ennek része az R7-es Gelléig vezető szakasza. 2020-ra ez utóbbi útszakasz el is készülhet, vagyis Gellétől autópályán – hivatalosan gyorsforgalmi úton – lehet majd eljutni Pozsonyba. Ez lehet az első olyan sztrádaszakasz, amely magyarlakta területen épül meg teljes profilban.

Nagy vihart kavart a D4-es körgyűrű és a hozzá kapcsolódó R7-es gyorsforgalmi út nyomvonalának nyilvánosságra hozatala – telekspekulációktól volt hangozatos akkoriban a média.

Mivel az R7-es ezen szakasza teljes egészében síkságon vezet, csupán a gyorsforgalmi keresztező mellékutakat kell megemelni. Ez pedig jelentősen megkönnyíti az építkezést. Gyakorlatilag elég kijelölni a nyomvonalat, lerakni az alapokat, s már aszfaltozhatják is az utat.

Cséfalva lakossága sokáig úgy tudta, hogy ugyan három, de biztonságos körforgalmon keresztül jut majd el az R7-es megépülése után a gellei iskolába, üzletbe, templomba, orvosi rendelőbe, gyógyszertárba. A jelenleg érvényben lévő megoldás viszont csakis abban az esetben biztosít a cséfalvai lakosoknak biztonságos közlekedést gyalog, kerékpáron vagy autón, ha az R7-es tovább épül Dunaszerdahely felé. Akkor ugyanis majd az új (egyelőre ismeretlen) kivitelező megépíti a 2. szakaszt, azaz a cséfalvai–mihályfai út kereszteződésének körforgalmát, épít egy hidat (felüljárót) az R7-es és a mihályfai út keresztezésénél, kibővíti a mostani megoldást 2 db le/feltérő ívvel, és bónuszban még egy körforgalommal is megtoldja az egész tervet.

2017. március 3-án a gellei kultúrházban lakossági fórumot tartottunk, ahol részletesen megismertettük a falu lakosságát a hozzáférhető információkkal, felmerült kérdésekkel. A fórumon hangzott el először az a javaslat, hogy a legcélsezerűbb megoldás a régi bekötőút megmaradása lenne. Ezzel a tervvel mentünk március 7-én tárgyalni a kivitelezővel, és itt nagy meglepetésben volt részünk. Nagyon leegyszerűsítve: a spanyol befektetőnek halvány lila gőze sem volt a biztonságos, három körforgalmú keresz-

teződésről! Ők a versenypályázatukban egy teljesen más megoldást áraztak be és oldottak meg!

A kompromisszumkereső beszélgetésen a főtervezővel ismertettük a cséfalvai lakosok mindennapi közlekedési szokásait és szükségleteit (óvoda, iskola, orvos, templom, üzlet, kocsmá), és sikerült meggyőzni őt a biztonságos közlekedés fontosságáról. Ugyanakkor a felmerülő megoldási lehetőségek közül szkeptikusan fogadták a mostani cséfalvai bekötőút megtartására vonatkozó elképzelésünket, mivel annak becsatlakoztatása a körforgalomba a 63-

lasztások változást hoztak polgármesteri szinten. Az új polgármester, Iván Lajos – aki a kezdetektől aktívan részt vett a megoldáskeresésben – az idén találkozót kezdeményezett a Dopravoprojekt felelős részlegvezetőjével abból a célból, hogy immár a falu vezetőjeként naprakész információkkal rendelkezzen a cséfalvai bekötőút helyzetéről. A tárgyaláson hárman vettünk részt, és nem győztünk csodálkozni a tárgyalópartner arroganciáján. Kész tényeken alapuló, egyetlen megoldást vázoltak, mégpedig egy meredek és kacskaringós felüljárót az R7-es gyorsforgalmi út felett! Mivel

as útnál szerintük nem kivitelezhető. Sokkal valószínűbbnek tűnt a mostani munkaverzióban szereplő út kiszélesítése és kiegészítése egy gyalog- és kerékpárúttal.

Több találkozó is lezajlott ezek után – a tervezők személyesen is jártak Gellében, és sorra hozták az újabbnál újabb módosításokat, de ezek egyre kevésbé tűntek kecsegtetőnek. Az igazi áttörést az Érsek Árpád közlekedési miniszternél tett látogatásunk hozta – az ő közbenjárására kezdett a kivitelező komolyan foglalkozni a meglévő cséfalvai bekötőút fenntartásával és egy felüljáró vagy aluljáró beiktatásával. A tervezők utasítást kaptak mindkét alternatíva kidolgozására.

Itt kezdődik valójában a cséfalvai bekötőút megmentésének kálváriája. A 2018. novemberi önkormányzati vá-

tervrajzokat már továbbították a helybenhagyó szervekhez is, egyre erősödött a gyanúnk, hogy rendelkeznek a volt faluvezetés egyetértő nyilatkozatával – holott ezt nem akarták megerősíteni, illetve a dokumentumot megmutatni nekünk.

A falu levelezésének alapos átvizsgálásával viszont nyilvánvalóvá vált, hogy a Dopravoprojekt ténylegesen rendelkezik a település korábbi vezetésének beleegyező nyilatkozatával – az akkori polgármester néhány héttel a választások előtt aláírta azt anélkül, hogy a testületi ülés elé terjesztette volna a kérdést, vagy közölte volna ezt a döntését a témával már évek óta foglalkozó civil aktivistákkal.

Nagyon kevés mozgástér maradt a jó megoldásra, mivel a fent említett felelős részlegvezető családi okokra hivatkozva

lemondta a következő találkozónkat, és az újabb megbeszélést (ravaszul) már az elvi építési engedélyezési eljárás befejezése utáni időpontra javasolta. Innen már csak egy lépés a hatályos építkezési engedély kiadása. Azonban ezen a találkozón is értek meglepetések minket. A legnagyobb az volt, hogy a Dopravoprojekt felelős részlegvezetőjén kívül részt vett rajta a D4/R7 konzorcium magas beosztású vezetője is. A tárgyalás teljesen más hangulatban zajlott, mint a korábbi találkozók – egyre többször hangzott el az „észszerű kompromisszum” kulcsszó.

Nem tartott sokáig, és kibújt a szög a zsákból: a D4/R7 konzorciumnak nagyon fontos a határidő betartása, és az új faluvezetés akkurátus hozzáállása esetleg késleltetheti a 2020. áprilisi határidő betartását. Egy másik fontos tényező is közbeszólt: egy 2019. júniusi normaváltozás miatt már nem lehet 8%-os emelkedésű egy bicikliút, ezért a tervezők átdolgozták a felüljáró emelkedőjét úgy, hogy az csak 5%-os legyen. Ugyanakkor figyelembe kellett vennünk azt, hogy a Dopravoprojekt birtokában van a falu egyetértő nyilatkozata, és elvileg az alapján okafogyott minden egyéb tárgyalás. Ezért rövid egyeztetés után úgy döntöttünk, hogy a „válaszd a kisebbik rosszat” elve alapján az enyhébb emelkedővel számoló alternatívát támogatjuk azzal, hogy a falu vezetése együttműködik az építkezési engedély kiadásához szükséges folyamatban a konzorciummal.

Az olvasóban felmerülhet a kérdés, hogy miért nem aluljáróval lett megoldva az utak keresztezése? A válasz egyszerű: mert az aluljárós verzió olyan, mint Colombo detektív felesége. Senki nem látta a tervezetet, és máig nincs egyetlen rajz erről a falu birtokában. A másik fontos tényező az, hogy valójában fennállt annak a veszélye, hogy ugyan megépült volna a cséfalvai gyalogos és kerékpáros bekötőút, 8%-os emelkedővel és kanyarral, ám azt senki nem használta volna, és minden forgalom a kevésbé biztonságos (de emelkedő nélküli) új, autók számára fenntartott bekötőútra irányult volna.

A késlekedések miatt a felüljáró kivitelezése később kezdődik, mint maga az R7 átadása – a D4/R7 vezetőjének ígérete alapján az első bicikli 2020 őszén gurulhat át majd rajta.

Tóth Tibor

Jó kezekben az ógellei közügy

Nemcsak gulyás meg halászlé, de jóféle üdítők is megjelentek az ógellei önkéntes csapat többszöri tavaszi tevékenységén, amelyeken a halottasház és környéke, a kápolna és a harangtorony is ugyancsak megszépült. Ám nemcsak az említett földi javak gyűjtötték össze a helyi lakosokat egy céllal, hanem falujuk iránt érzett szeretet, amely a szívükből szólt.

Lelkesedéssel nyilatkoztak terveikről, viszont szomorúan megjegyzik, hogy az utóbbi években sokat változott a falu képe, de sajnos nem mindig a legjobb irányban. A falu besűrítése és a falut körülvevő zöldellő ligetek szeméttelrakatai nem szép jövőt ígérnek. Éppen ez a tény, ami őket motiválja arra, hogy meg-

mentsék maguknak és az utókornak azt, amit még az emberi kapzsiság, nemtörődomség nem tett tönkre. Céljuk a falu életképességének feljavítása, megtartása, de sajnos minden igyekezetük ellenére a kitisztított ligetek alatt hamarosan újra és újra megjelenik a régi szokásokból odahordott szemét. Pedig nem minden falurésznek adatott meg az, hogy ilyen

csodálatos erdősáv veszi körül, amit kis odafigyeléssel, jóakarattal pihenő parkokká, ligetkéké lehet varázsolni.

Eddigi tevékenységükért fogadják köszönetünket, a további munkájukhoz pedig jó egészséget és lelkes kitartást kívánunk.

IL.

Az összefogás csodákra képes

Újabb bizonyítéka a baráti összefogásnak a kisbudafai temető körül a semmiből hirtelen kinőtt, a környezetéhez pompásan illeszkedő formás kerítés. Az ötlet Kalmár Csabától, a Kisbudafai Közirtokosság elnökétől indult hódító útjára, majd csatlakozott hozzá Csóka László helyi lakos is, akivel úgy döntöttek, hogy a kerítés anyagi kiadásait személyesen állják. A kivitelezésben nagy része volt a

Kisbudafaért mindig tenni akarók baráti társulásának, akik nem sajnálva szabadidejüket, ellenszolgáltatást nem várva megalkották a képen látható művet, bizonyítva ezzel, hogy ha a faluját szerető lakosság összetart, akkor alkotókészsége nem ismer határokat. Önkormányzatunk köszönetét fejezi ki munkájukért, és további munkájukhoz sok sikert kíván.

IL.

Nem mindegy neki, hogy ki lesz az új elnökünk

Ezt bizonyította a májusi köztársasági elnök választáson megjelent 96 éves Álló Ferenc pósfai lakosunk, aki egyben Gelle község legidősebb polgára is. Feri bácsi, akinek egyébként korához képest még jól szolgál az egészsége nem csupán látogatás céljából jött el a helyi kultúrházba, hanem választási jogával élve hozzá is járult országunk új elnökének megválasztásához, példát mutatva ezzel a választók országos seregének. „Amíg tudok, el fogok jönni választani” nyilatkozta, s irigylésre méltó mosollyal távozott a választóhelyiségből. Az egész életében a mezőgazdaságban dolgozó Feri bácsi mindig is a zene szerelmese volt és nem csak hallgatta a zenét, hanem falusi amatőr szinten műveli a mai napig is az otthonában található szintetizátoron. Ez a kedvtelés teszi könnyebbé az életben sok megpróbáltatást átélt lakosunk mindennapjait. Szívből kívánjuk, hogy ez a muzikális optimizmusa soha ne hagyja el, és a Teremtő adjon Neki még hosszú boldog életet. IL.

Aki sohasem volt rest megfogni a munka végét

Fiatalokat megszegyenítő lendülettel suhogott a kasza a korát meghazudtolóan vitális, a napokban 94. életévét betöltő Csánó Béla bácsi kezében, aki éppen a háza előtti fűvet kaszálgatta kézi kaszájával. Pósfai lakosunk kérdésemre elmondta, hogy valamikor öt hold földjükön mindig lucernát termesztettek, amit csakis kézi erővel kaszáltak, akkor most miért használna fűnyírót. A ház elejét meg amúgy is illik rendben tartani, független attól, hogy kihez tartozik, hiszen az az ő személyiségéről árulkodik. Naponta kiül a háza elé néhány órára, s aktívan figyeli a falu életét, ami iránt a színjózan gondolkodással bíró Béla bácsi a mai napig is érdeklődést nyilvánít. A régi időről, falunk akkori lakosairól egy adathordozó óramű

pontosságával tud mesélni. Elmondása szerint a második világháborús frontra ugyan nem sorozták be katonának, de tisztí kocsisként bejárta egész Ausztriát. A helyi földműves szövetkezet megalakulása után a pósfai farmon, az állattenyésztésben, majd a pincészetben dolgozott egészen a nyugdíjba vonulásáig. Most a háztájinak (miből is akad elég a portáján) szenteli minden idejét. A fizikai munkára sohasem volt rest, s talán ennek köszönheti ezt a magas kort, amely már ajándék az élettől, pláne ha ilyen jó egészségnek örvend. Kívánjuk, hogy ez a jó egészség még sokáig kísérje nyugdíjas éveiben, hogy minél tovább örvendjünk jelenlétének körünkben. Is-ten éltesse sokáig!

IL.

A cséfai kápolnabúcsú

A korához méltó tetőfedelest és kőntöst kap a cséfai kápolna, melyet Józán István és neje Kovács Elma emeltetett 1897-ben. A cséfai lakosok buzgóan készülnek az idej kápolnabúcsúra, mivel sok év után különlegesebbnek ígérkezik az eddigi megszokottnál, ugyanis Cséfalva község idén ünnepli első írásos említésének 670-ik évfordulóját. Erre a nem mindennapi alkalomra az Árpád-kori falujukat nagy becsben tartó aktív csoport tagjai a Gellei Községi Hivatallal együttműködve egy emlékmű megalkotását tervezik, amellyel tisztelegni szeretnének felmenőik emlékének, akik ilyen csodálatos kis községet hagytak az utókornak. Az emlékműavatást megelőzően ünnepi szentmisére kerül sor a felújított

kápolnánál, majd utána zenés szórakozással egybekötött gulyáskóstolgatásra a helyi vadászház udvarán. A szervezők, akiknek köszönet jár tevékenységükért, mindennemű támogatást szívesen fogadnak s az ünnepségre mindenkit szeretettel várnak. IL.

Néhány fontos információ a műanyag és egyéb hulladék szeparációjáról és gyűjtéséről

A tapasztalat azt mutatja, hogy a lakosok nagy része még mindig nincs teljesen tisztában a műanyagok begyűjtésével és saját elképzelése szerint szeperál, így nagyon sok olyan dolog kerül a műanyag hulladék közé, ami nem használható újra, vagy az újrahasznosítás gazdaságilag nem kifizetődő, ezért egyelőre még nem foglalkozik vele a környékünkön egy üzem sem.

Úgy gondoljuk, hogy a községünkben gyűjtő ADAX spol. s.r.o. műanyag hulladék-gyűjtő vállalat kiadványa alapján néhány szóban megpróbáljuk tisztázni, minek az alapján gyűjtik be az osztályozott műanyagot.

Fontos tudatosítani, hogy csak az olyan műanyagokat gyűjtik, amelyek felhasználható másodlagos műanyagként újrahasznosíthatók és e célból tovább szállíthatók. A nagyon szennyezett, degenerálódott (UV sugárzástól megégett) műanyagok nem alkalmasak erre a célra.

Egy eléggé komoly gondunk az, hogy némely műanyagfajtát (pl. joghurtos dobozok /polisztrén/, ételhordó edények /polisztrén hab/), még ha nem is szennyezettek, a gyűjtővállalat sem veszi át, mivel nem tudják őket újrahasznosítani. Ez a fajta műanyag hulladék sajnos jelenleg még a vegyes hulladék közé kerül. Bízunk abban, hogy ez a gond hamarosan megoldódik.

A jövőben nem szállítják el a nem átlátszó zsákokat, és azokat a zsákokat, amelyekben nem olvadó műanyagot találunk.

Gyűjtenek:

- PET üdítő, ásványvízes flakonok, étolajos flakonok (laposra gyúrva, lehetőleg kupak nélkül)
- háztartási drogériás PE, PP flakonok
- csomagoló fóliák, mint reklámtáskák, üdítők fóliacsomagolása, **(nem agrofólia!)**
- Tetra Pack – tejes, dzsúsos dobozok
- konzervdobozok, festékes fémdobozok
- sörös, üdítő alumíniumdobozok
- kisméretű gyermekjátékok **(fémrészek nélkül!)**

Mindezek a feljebb felsorolt műanyag hulladékok ugyanolyan, az

ADAX cég által kiadott átlátszó zsákokban gyűjthetők, majd a gyűjtés időpontjában az utcára helyezhetők.

- kerti bútor, kertészeti műanyagláda - **a zsák mellé helyezve**
- háztartási kellékek, mint pl.: lavórok, kádak, kannák, kaniszterek, melyek nem degeneráltak, nem szennyezettek gépolajjal, festékkel, betonnal, földdel, stb. - **a zsák mellé helyezve**
- nagyméretű gyermekjátékok **(fémrészek nélkül!)**

Mindezeket a felsorolt műanyag hulladékokat kérjük a gyűjtés időpontjában az utcára helyezni, a flakonos zsákok mellé.

Nem gyűjtenek:

- ételhordók, joghurtos, salátás, vajas, margarinos dobozok, műanyagpoharak, műanyag tányérok, húsos és egyéb tálcák **kimosva sem**
- cukros és egyéb zacskók celofánból, tatrafágból, egyéb speciális anyagokból
- degenerált, szennyezett háztartási kellékek: kannák, kaniszterek, virágtartók
- motorolajos, permetes flakonok, kaniszterek (ezeket a töltőállomásokon veszik át)
- kerti medencék, öntözőcsövek, gumitömlők
- cipők, gumicsizmák, egyéb lábbelik
- cserép, téglafóliacsomagolása, agrofólia
- gyermekjátékok, melyek fémrészeket tartalmaznak
- gépkocsik műanyag részei
- faburkolók, műanyag ablakkeretek, szúnyoghálók, vízvezetékek, lefolyócsövek
- elektromos gépek műanyag részei
- építkezési és csomagolási polisztról, ún. csikorgató (a helyi hulladékgyűjtő udvar átveszi nem szennyezett állapotban)

A felsorolt, nem gyűjthető dolgokat egyelőre nem tudják újrahasznosítani.

Az építkezési és csomagolási polisztróllal (ún. „csikorgató”) viszont a helyi hulladékgyűjtő udvar átveszi

újrahasznosítás céljából, de csak nem szennyezett állapotban.

Az elektromos berendezéseket a helyi hulladékgyűjtő udvar átveszi, de csak egy darabban, vagyis nem szétszerelt állapotban.

További fontos tudnivalók:

Csak az átlátszó műanyag zsákok kerülnek begyűjtésre, mivel a nem átlátszó ellenőrizhetetlenek és többnyire olyan dolgok vannak bennük, amelyeket nem gyűjtenek.

Kérjük az üdítő PET flakonok kupakját lecsavarni, majd a flakont laposra gyúrni és így helyezni a gyűjtőzsákba! Ez a művelet növeli a flakonok mennyiségét a zsákban és nagyban csökkenti a szelektálás költségeit. A kupakkal ellátott flakonok is elszállításra kerülnek, de javasoljuk a kupakokat külön gyűjteni, hogy megkönnyítsük a további szelektálást, mivel a flakonok polietilén-tereftaláttól készülnek (PET 1), viszont a kupakok nagysűrűségű polietilénből (HDPE 2) vannak.

Kérjük továbbá megvárni, míg a gyűjtőzsák megtelik.

A helyi hulladékgyűjtő udvar továbbra is díjmentesen átveszi a gellei lakosoktól a következő osztályozott (szelektált) hulladékot:

- nem szennyezett, osztályozott építkezési és csomagolási polisztrólt (ún. „csikorgató”)
- papírt
- rongyot, ruhát
- fémeket
- üveget
- fénycsöveket, izzókat, égőket
- matrac és fémszerkezet nélküli fabútor
- füvet, gyomot
- személygépkocsi-gumiabroncsot

Nagyméretű traktor- és egyéb tehergépjármű-gumiabroncsot a hulladékgyűjtő udvar nem vesz át!

Kérjük, tartsák be a hulladékgyűjtő udvar alkalmazottjának utasításait!

IFJÚ TEHETSÉGEINK MUNKÁIBÓL

A CSEMADOK somorjai és tejfalui alapszervezetei vers- és meseíró pályázatot hirdettek, melybe iskolánk diákjai is bekapcsolódtak. Katona Kira és Cséfalvy Emma 4. osztályos tanuló 3. és 1. helyezést értek el a kategóriájukban. Gábor Jázmin 5. B osztályos tanuló szintén 3. helyezést ért el a kategóriájában. Gratulálunk!

Méry Mária

A GYÓGYÍTÓ CSODAVIRÁG

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy szegény, aki annyira, de annyira szegény volt, hogy csak egy lyukas falú kis házacskája volt. Egyszer monda a feleségének:

– Hej, édes feleségem! Nagyon nagy a szegénység nálunk, épp ezért én útra kelek és addig vissza nem jövök, míg egy kevés aranyat nem hozok!

– Hát, te tudod! Vigyél magaddal egy szelet kenyeret, mert csak az van itthon!

A szegény legény felesége betett egy szelet kenyeret egy kis kosárba és odaadta a férjének, hogy menjen a maga útjára. Ment, mendegélt hadakon, falukon át, mire találkozott a király egyik szolgájával. Szóba elegyedte, s a szolga azt mondta:

– Jaj, képzeld el, te szegény legény, hogy a mi királyunk megbetegedett, és csak egy csodavirág gyógyíthatja meg őt! Mi is ezt a csodavirágot keressük, de sehol sem találjuk.

Elhatározta a szegény legény, hogy ő bizony akárhonnán is, de megtalálja ezt a csodavirágot. Sokáig ment, mire beesteledett. Leült egy tó mellé, elővette az egy szeletke kenyerét, és falatozni kezdett. Ekkor odaúszott hozzá egy szép fehér hattyú, s kért egy falatkát a kenyérből. A szegény legény jószívuén megosztotta az ételét. Ekkor a hattyú megkérdezte tőle:

– Mi járatban vagy, te legény?

– Hát, kedves hattyú én egy csodanövényt keresek, ami minden betegséget meggyógyít.

– Én tudom, hogy ezt hol találod, s mivel adtál a kenyeredből, el is mondom neked. Csak menj egyenesen, míg egy tisztásra nem érsz, azon a tisztáson találsz egy nagy tölgyfát, s az alatt találsz a csodavirágot. Azt csak szakítsd le, tedd bele a kosaradba. Azt vidd el a királynak, hogy szagolja meg, s meggyógyul.

A szegény legény megköszönte a hattyúnak az útbaigazítást, s másnap korán reggel útnak is indult. Megtalálta a csodavirágot ott, ahol a hattyú mondta. Leszakította, s vitte is egyenesen a királyi udvarba. A király beleszagolt a virágba, s azon nyomban meggyógyult, a szegény legényt pedig sok arannyal jutalmazta meg. A legény rögtön indult is haza a feleségéhez, aki már nagyon várta az urát. Boldogan éltek tovább, míg meg nem haltak.

Katona Kira, 4. osztály

A BOLDOGSÁG

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, élt egyszer egy szegény

legény. Ez a legény nagyon szomorú volt.

Azért szomorkodott egész álló napokat, mert nem találta a boldogságát. Így ház azt mondta az édesanyjának:

– Édesanyám, én bizony elmegyek szerencsét próbálni!

Az anyja rögtön feltarisznyázta és útnak indult. Ment, mendegélt a legény, míg egy faluhoz nem ért. Ott bekopogtatott az első kis kunyhóba, és megkérdezte a benne élő öregasszonytól, hogy vajon neki mit jelent a boldogság. Kis gondolkodás után így felelt:

– Nekem azt jelenti, hogy egy jót pletykálhatok a szomszédasszonyommal.

A legény ezt meghallván sarkon fordult és odébbállt. Alig lépett egyet-kettőt, ott termett egy termőföldnél. Megkérdezte az ott dolgozó embertől, hogy neki mit jelent a boldogság. Az öreg így válaszolt:

– Ha jó a termés!

A legény ezen elgondolkodott, de továbbment. Nem kellett sokat mennie, mert a termőfölddel szemben ott állt a bíró háza. Neki szintén feltette a kérdést és ő így felelt:

– Ha mindenki időben befizeti az adót!

Hát ez a válasz sem tetszett a legénynek, így hát tovább folytatta útját. Elért a király palotájához. A király jószívuén fogadta és válaszolt a kérdésére:

– Nekem az jelenti a boldogságot, ha a népem boldog!

A legény még mindig nem kapta meg a választ az ő boldogságára és mivel besötétedett, hazaindult.

Az édesanyja már aggódva várta. Amikor a legény hazaért, és meglátta édesanyját, azonnal rájött, hogy neki a családja jelenti a boldogságot.

Cséfalvy Emma, 4. osztály

A FARKAS ÉS A NYÚL

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy farkas, aki szabadon kóborolt az erdőben, és nagyon magányosnak érezte magát. Mindennapjait csak azzal töltötte, hogy körbe- körbe sétált az erdőt unalmában, mert nem volt kivel játszania.

Egyszer, mikor az erdő szélén sétált, meghallott egy kétségbeesett kiáltást.

– Segítség, segítség! – kiáltott a nyúl félelmében.

A farkas hallotta a kiabálást, és a hang irányába indult. Belenézett a mély árokba.

– Hát te mit csinálsz itt, nyúl? Nem a mezőn kellene ugránoznod a többi nyuszival? – kíváncsiskodott a farkas.

– Épp hazaindultam élelemgyűjtő utamból, mikor beleestem ebbe a mély

árokba – felelte szomorúan a nyúl.

A farkas megsajnálta a nyulat, ezért gyengéden kiemelte a mély árokból, nehogy bántódása essen.

– Köszönöm szépen, kedves farkas, hogy segítettél rajtam. Ezért szívességet kérhetsz tőlem.

– Valóban? Hát akkor maradj velem az erdőben, mert úgyis magányos vagyok, szükségem lenne egy társra – felelte a farkas búsan.

– Szíves örömet – válaszolta boldogan a nyúl.

Ezzel elindultak az erdőbe. Miközben a farkas a búvóhelyére vitte a nyulat, a nyúl ezt kérdezte tőle:

– Te, farkas, miért nem vagy a falkáddal? Hisz a farkasok falkában élnek, nem?

– Valóban falkában élnek. Viszont engem mindig kiközösítettek csak azért, mert gyengéden viselkedtem más állatokkal, mert sosem bántottam őket, és nem gonoszkodtam velük.

A nyúl megsajnálta a farkast, és így szólt hozzá:

– Ne csüggedj, farkas, én a barátod leszek örökkön-örökké.

A farkas elmosolyodott.

– Köszönöm, hogy ilyen jólelkű vagy hozzám.

A farkas és a nyúl rengeteg időt töltött együtt. Jó barátokká váltak. Egy nap, mikor sétáltak, összetalálkoztak egy rókával.

– Látom, ma finom ebéded lesz, farkas, nincs kedved megosztani velem? – kérdezte a róka érdeklődve.

– Ő nem ebéd!!! – kiáltott rá a farkas. – Ő a barátom!

A nyúl kétségbeesetten bújt el a farkas háta mögé. Nagyon félt, hisz egy ilyen kicsi jószág nem tudja megvédeni magát a rókával szemben. A róka kuncogni kezdett.

– Barátod? Ne nevetess, farkas, nem látod, milyen szép ebéd lenne belőle?

A farkas erősen rámondult a rókára, aki azonnal elrohant, mert észrevette, hogy ennek a fele sem tréfa.

– Köszönöm szépen, farkas, hogy megvédtél engem – mondta a nyúl.

– Ezért vannak a barátok – válaszolta a farkas.

A farkas és a nyúl visszaindultak a lakóhelyükre, és vidáman játszottak tovább.

Így teremtett farkas barátságot egy aprócska nyúllal. Lehetünk kicsik vagy nagyok, vékonyak vagy ducik, a barátság nem a külsőn múlik, hanem a jólelkűségen.

Gábor Jázmin, 5. B osztály

Egy óvónő vallomása

Óvodába járni egyszerre csodálatos és nehéz dolog egy kisgyerekeknek.

Az óvoda olyan tér, ami csak az övé: ahol anyu és apu nem babusgat, nem telget, nem segít ki nehéz helyzetekben, ahol a kisgyerek önálló nagyleány vagy nagyfiú lehet. Egyedül mehet ki a kiscvére, kanalazhatja az ovis ételeket, és próbálhatja meg kiásni a világ leghosszabb alagútját.

Az óvodában nemcsak önállónak lehet lenni, hanem barátokat is lehet szerezni. Ez a hely az, ahol először sajátítják el a gyerekek – különösen, ha nincs testvérük –, hogy milyen egy másik gyerekhez alkalmazkodni. Aki nem hagyja nyerni a játékban, nem várja ki türelmesen, hogy végigmondja a mondatot, és akármilyen szépen is kérjük, nem biztos, hogy átadja a játékát. Ekkor tanulnak meg a gyerekek egyenrangúként együttműködni, és megszeretni valakit, akinek a szeretete nem biztos, barátsága nem kikezdehetetlen. Ezeket a kapcsolatokat megtartani kettőn áll. A kiscsoportban még egymás mellett kisautózó, mászkáló, bábozó gyerekek nagycsoportra életre (de legalábbis évekre) szóló baráti társaságokká kovacsolódhatnak össze.

Az óvónő finom érzékenységre, láthatatlan, de határozott irányító szerepére van szükség ahhoz, hogy mindenki megtalálja a játszópajtásait. Nem közvetlenül a gyerekek „magánéletébe” szólva, hanem sok-sok finom gesztussal, közös játékkal, amiben mindenkire szükség van, mindenki meg tudja mutatni, miben különleges.

A gyerekeknek olykor nehéz elbúcsúzni a szülőktől. A szülőknek is nehéz, hiszen el kell engedniük a féltett, szeretett gyerek kezét.

Az óvónő tehát nagyon fontos szerepet tölt be a család életében, hiszen ő az, aki ott van gyermekünkkel a nap legnagyobb részében, ő kíséri szociális fejlődése és önállóvá válása útján. Az ő kezébe adni legféltettebb kincsünket óriási bizalom kérdése. Ennek a bizalomnak az alapja, ha látjuk, hogy a gyermekünk szívesen megy óvodába, reggel vidáman köszönti az óvó nénit, délután pedig barátsággal válik el tőle, és otthon szívesen mesél az óvodai életről.

GELLEI IFJÚSÁGI KLUB

Most, hogy végre itt a jó idő, ideje kicsit kimozdulni, és az időt aktív pihenéssel tölteni. Ezzel a céllal került megrendezésre, az I. családi nap, melyet az egyházgellei alapiskola az ifjúsági klub és a Libertate polgári társulás társszervezésében rendezett. A gyerekeket többek között légvár és állatsimogató is várta, a szülőket pedig a nagy sikerű sütiverseny motiválta. Aki szépítkezni akart, annak sminkeléssel és hajfonással kedveskedett a rendezőség, aki pedig a sportban lelte örömét, az akár pingpongozhatott vagy lánbteniszezhetett. Az egészségsarokban az egészségi állapo-

tunkról is képet kaphattunk, miközben a teret a finom étkek illata töltötte be. Örömmünkre szolgált, hogy a programok közt nem csak a kicsik, de a szülők és nagyszülők is találtak kedvükre valót.

Június végén a Gellei Természetbarátok Klubja főszervezésében került sor az I. gellei túra-versenyre, ahova szeretettel invitáltuk az iskolás korosztályt. A verseny során háromtagú csapatok vetélkedtek, a helyszín pedig az ógellei falurész volt. Reméljük, a folytatásban is ilyen mozgalmas nyár elé nézünk.

Gencs Kinga

A két „első”

Már mindenki ismeri, sőt elege is van azon írásokból, melyek megmondják nekünk, hogyan kell (kellene) élnünk és gondolkodnunk. Jőmagam már a könyv borítóit látva rakom is vissza a polcra azzal a gondolattal, hogy „nehogy már egy idegen mondja meg nekem, hogyan éljem az életem”. Az emberek változatosak, sokfélék, és ami az egyiknél működik, a másiknál nem kell, hogy a kívánt eredményt hozza. Most azonban én is megkíséreltem leírni, hogyan lehet eljutni az elhatározástól a megvalósításig. A kitartás és a kemény munka, mint mondják, meghozza gyümölcsét.

A történet tavaly júniusban kezdődött, amikor Bittera Norbert édesapja nézőként vett részt a minden évben megrendezésre kerülő somorjai triatlon versenyen. Az apuka hazaérve dicsekedve mutatta, milyen érmekeket lehetett elnyerni a három sportágat magába foglaló, egész napos megmérettetésen. Norbi a nyakbavalót csodálva megfogadta magában, hogy jövőre neki is lesz egy ilyen medálja.

A kitartó küzdelem már másnap kezdetét vette, amikor is 10 km-es futással indította az edzősorozatát. A futásokat fokozatosan bővítette a biciklizéssel, majd pedig az úszással. A megterhelő „kiképzés” során rengeteg baráttra tett szert, akik segítették őt tanácsaikkal, biztatásaikkal. A közös sportolások során egymástól tanulva fejlődtek a sporttársak.

A kitartó edzéseket meg-megszakították

különböző futóversenyekkel az ország több pontján, sőt még Magyarország területén is. Az első nagy katarzis-élményt azonban csak április 7-én élte át, az első maratoni futása után. Elmondása szerint a táv nem volt egyszerű, ugyanis a hosszú szakaszok során különböző tényezők nehezítették a versenyzők dolgát. A megterhelő 42,195 km után azonban büszkeséget és elégedettséget sugárzó tekintettel mutatta meg a kiérdemelten megkapott érmet. Pozsonyból való hazaúton el-elszenderülve még kavargott benne a boldogság és a fáradtság érzései, amit a táv teljesítése váltott ki.

Somorján az X-bionic területén az idei gyereknapi (június 1.) nem csak az apróról szólt, hanem kiemelt hangsúlyt fektettek a sport szerelmeseire is, ugyanis ekkor rendezték meg a triatlon sportversenyt. A három versenyszám egymásutánját nehezítette a nyári kánikula és a felhőtlen nap-sütés. Az egész napos megmérettetés teljesítése után azonban minden egyes résztvevő szemében csillogott az öröm és a büszkeség elegye. Norbi is önfeléd boldogsággal mutatta az egy évvel ezelőtti elhatározásának az eredményét. Sikertől neki! Méltán lehet büszke magára és az elért eredményeire!

Ebből az esetből is láthatjuk, hogy az álmainkat nem csak álmodnunk kell, várunk, hogy valamikor teljesüljenek, hanem elébe kell mennünk a sorsunknak és kitartó munkával, minden erőnkkel küzdenünk kell értük! Ezáltal az elért eredmények is sokkal értékesebbek lesznek!

Bittera Gabriella

Erdélyi zarándoklat

Nincs magyar település, ahol ne ismernék Csíksomlyó nevét, ne hallottak volna a csíksomlyói búcsúról. Eredetileg ez a székely nép búcsúja volt. Az utóbbi évtizedekben a búcsú jelentősége egyre nagyobb hangsúlyt kapott, mivel zarándokok ezrei érkeztek egész Kárpát-medencéből, így napjainkban Csíksomlyó Közép-Európa egyik legnagyobb zarándokhelyévé vált. A szomszédos országok magyarul hívei belső indíttatásból úgy gondolták, ide el kell zarándokolni. Különösképpen így volt ez 2019-ben, mikor a világ tudomására jutott, hogy a Szentatya apostoli látogatásra érkezik Romániába, és tervei közt szerepelt Csíksomlyó meglátogatása is. Ez örömteli hír hallatára sokan itt, Felvidéken is egy komolyabb zarándokút megtétele mellett döntöttek. Páran Gelléből is útnak indultunk, hogy hálát adjunk a csíksomlyói Szűzanya-szobor előtt, kérjük közbenjárását családjainkért, rokonainkért, közösségeinkért. A hatnapos zarándokút alatt elmélyültek történelmi ismereteink is. Saját szemünkkel láthattunk helyszíneket, amelyekről eddig csak a történelem vagy a magyar irodalom órán hallottunk. Nagy elődeink szülőhelyeit, történelmi múltunk fontos eseményeinek színhelyeit tekinthettük meg. Bárhova mentünk, történelmi múltunk egy darabkája vált ismertté előttünk. Megismertük Erdély régmúltú városait.

Elsőként Nagykarolyban álltunk meg. A város neve jelzi, hogy az ősi főnemesi Károlyi család székhelye volt, itt épült meg a vár, amelyet végvárnak is használtak a betörő ellenséggel szemben, majd később kastéllá alakították át. A középkorban a szabadalmi jogok ellenére Nagykaroly három utcából állt, de Károlyi Simon 1400-as években kezdte nagyobb településsé fejleszteni a várost. Napjainkban Szatmár megye második legnagyobb városává nőtte ki magát. A kastély és a város megtekintése után a megye egyik legszebb látványosságát tekinthettük meg, a nagykarolyi gróf Károlyi család ősi temetkezési helyét, amely Kaplonyban található. A napjainkban látható kriptá Ybl Miklós tervei alapján készült. Itt nyugszanak a Károlyi család tagjai bronz, rézborítású szarkofágokban. Említést érdemel az a tény, hogy 2010 áprilisában ide helyezték örök nyugalomra a Svájcban elhunyt gróf Károlyi Consuela, férjezett ifj. Horthy Miklósné urnáját.

Utunk során megálltunk Szatmárnémetiben is. A két település Szatmár és Németi 1715-ben egyesült, és szabad királyi város lett. Napjainkban megyeszékhely. Történelmi nevezetességei közül

kiemelkedik a szatmárnémeti római katolikus székesegyház és a püspöki palota. A palota egyik gyöngyszeme a kápolna, nevezetessége az oltár, amely az erdői várkápolnából származik. Az oltár előtt esküdött örök hűséget egymásnak nagy magyar költőnk, Petőfi Sándor és Szendrey Júlia. Időközben zarándoklatunk első szálláshelyére, Nagybányára érkeztünk. Másnap megtekintettük a város történelmi nevezetességeit. Az idegenvezetőnk elmondása szerint a kis bányaváros gazdag történelmi múlttal rendelkezik. Védőszentje Szent István király volt, a 14. században felépült Szent István nevezetű gótikus temploma messze földön híressé vált. Napjainkban már csak a főtéren található 40 m magas Szent István-torony jelzi a templom valamikori meglétét. Az 1400-as években királyi város volt, saját kórházzal és pénzverdével is rendelkezett, majd a híres törökverő Hunyadi János kezébe került. A főterén házat épített, amely Hunyadi-ház néven vonult be a történelembe. Érdekessége, hogy az épület a mai napig megtekinthető. A város fénykora Mátyás király uralkodása idejére tehető, aki kiváltságlevelet írt a városnak. A bányászat mellett jó hírű mesteremberei is voltak a településnek. Kiemelkedtek közülük az ötvösmesterek, akik országsszerte ismertek voltak. A város központjában az 1800-as években felépült Fekete Sas fogadó sok híres személy szálláshelye volt, 1847 szeptemberében útnak Koltó felé itt szállt meg Petőfi Sándor és Szendrey Júlia. 1896-ban megalakult a képzőművészet egyik legjelentősebb központja a nagybányai festőiskola és művésztelep, amely aktív működésének a II. világháború vetett véget. Az 1989-es forradalom után a bányászat fokozatosan leépült, mára teljesen megszűnt, napjainkban a város fő gazdasági ereje a kereskedelemben rejlik. Nagybánya a Gutin-hegység lábánál helyezkedik el, amely Európa leghosszabb vulkanikus hegyláncának része. Utunk során megkerültük a hegyet, ahol szemgyönyörködtető, festői táj látványa tárult elénk. Nem tudtunk betelni a gyönyörű természeti képekkel, melyek Erdély aranykorát juttatták az eszünkbe, az erdélyi fejedelemség időszakát, amely meghatározó jelentőséggel bírt a magyar történelem alakulására.

Máramaros egy külön, érintetlen világ. Erdély legszegényebb területe, apró falvakkal, ahol az emberek népviseletben járnak, igaz, szerény körülmények között élnek, de vendégszeretetük határtalan. Az odalátogató élő skanzen részesévé válhat, ahol a hagyományos életmód mellett a

népi építészet szépségeit is megcsodálhatja. Máramaros leghíresebb látnivalói a jellegzetes, csúcsos tornyú, görögkatolikus vagy ortodox fatemplomok. Utunk során meglátogattuk az egyik máramarosi falu, Desze fatemplomát, amely az UNESCO Világörökség részévé vált. A fatemplomba lépve az embernek olyan érzése támad, mintha időutazásra indult volna egy másik korba, egy más világba, más kultúrába. Számunkra az ortodox fatemplomok látványa szokatlan, az ott élők életmódja a másság erejével hat. Máramarossziget kis városához közel található Szaplonca, amely temetőjéről vált híressé. Szaplonca sírkertjét vidám temetőnek is nevezik, amely egyedülálló formáját mutatja a temetkezési kultúrájának. Közel 800 szaploncai kében pompázó fejfa vidám rigmusokkal, a naiv költészet nyelvén búcsúztatja az elhunytat. A sírkert időközben turistalátványossággá vált, rengetegen látogatnak ide, hogy lássák e szokatlan, érdekes temetkezési formát.

Zarándoklatunk harmadik napján Koltóra látogattunk, ahol a falu büszkesége, a Teleki - kastély található. Itt töltötte mézesheiteit Petőfi Sándor és Szendrey Júlia. Mivel a kastély felújítás alatt áll, a Petőfi Sándor Múzeumot a község kultúrházában tekinthettük meg. Elidőztünk a szoborkertben Petőfi és felesége, Júlia szobra előtt, megnéztük a híres kőasztalt, ahol Petőfi a verseit írta. Itt született meg a magyar irodalom egyik legszebb szerelmes verse, a Szeptember végén. Próbáltuk a költő szemével nézni a környéket, felnéztünk a bérci tetőre is, amelyről említést tesz a versben. Lassan elhagytuk a Partiumot (a mai Románia legnyugatibb részén található történelmi, földrajzi terület), és Tusnádfürdő felé vettük az irányt. Jókora utazás után megérkeztünk a következő szálláshelyünkre.

Első pillantásra beleszerettünk a településbe. Tusnádfürdő Románia legkisebb városa, amely völgykatlanban található, erdővel körülvéve. Bármerre néztünk, csak fenyeveseket láttunk. Az állatvilág sem érzékeli az emberek, maga a város

létét, hisz a medvék gyakori látogatói a városnak. Este a szemetes konténeremből lakmároznak, ezzel elég sok gondot okoznak az ottlakóknak. A panzió tulajdonosa figyelmeztetett minket, hogy sötétedés után már ne tartózkodjunk a szabadban, mert veszélyes, főleg, ha éhes medvével találkozunk. Alig hittünk a saját szemünknek, amikor világos nappal egy nagy medvét láttunk, ami a görögkatolikus templom előtt sétálgatott, nézelődött. Nem vett tudomást az emberekről, mindenki fényképezte, videózt, persze megfelelő távolságból. Mikor már nagy volt körülötte a figyelem, és megunta a felhajtást, lassan elcammogott az erdő belsejébe. Ekkor tudatosítottuk, hogy komolyan kell venni a figyelmeztetést, késő este már senki sem merészkedett ki a városba. A pünkösdi búcsú közeledtével először a Csíksomlyói Szűzanyához zárandokoltunk, majd a Csíki-havasok páratlan szépségű völgyébe, Gyimesbükk falujába látogattunk, ahol Deáky András nyugalmazott iskolaigazgató igazi székely vendégszeretettel várt minket. Több felvidéki zárandokcsoport is érkezett, mindannyiunkat üdvözölt, majd elindultunk először a kontumáci kápolna felé, melynek helyén állt egykoron a Gyimesek első római katolikus temploma. Majd egy kis pihenő után elindultunk, hogy megtekintsük a 30-as számú vasúti őrházat, szilárdan őrzi a múlt emlékeit és hirdeti az ide tévedőknek, hogy itt állott egykoron a régi Magyarország 1000 éves határa. A nagy melegben kicsit megfáradtan visszafelé botorkáltunk a vendéglátónkhoz, amikor egy hosszú menetire lettünk figyelmesek. Megérkeztek a Boldogasszony zárandokvonat utasai, talán kétezren is lehettek. Lelkiatyák, fiatalok, gyerekek, idősök kezükben a rózsafüzérrel imádkoztak, énekeltek. Szívünk megtelt örömmel, meghatódottság könnyei peregtek le az arcunkon. Amint megláttak minket az út másik szélén, integetni kezdtek, magyarázva üdvözöltek. A szeretettől sugárzó arcok, csillogó tekintetek számunkra

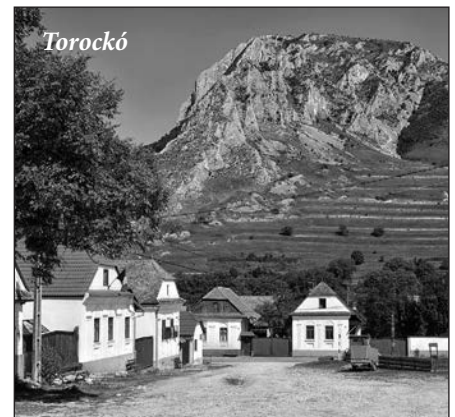
Koltó

ugyanazt jelentették: jó magyarnak és kereszténynek lenni. Mikor visszaértünk a vendéglátónkhoz, igazi székely lakomával vártak minket. Megismerhettük a gyimesi csángó táncokat és népzéneket. Deáky András, aki szívén viseli népe sorsát, együtt osztozik velük jóban, rosszban, sok szép gondolatot osztott meg velünk. Megértette velünk, hogy a kereszténységünk, a nemzetiségünk, a kultúránk feladása egyet jelent a megszűnésünkkel. Hangsúlyozta, hogy a szétszottság sehova sem vezet, egység erejével tudunk csak megmaradni, ezt kellene már végre megérteni. Fellelkesülve búcsúztunk Deáky Andrástól, megígértük neki, ha lehetőségünk adódik, újra ellátogatunk hozzá.

Elérkeztünk zárandoklatunk igazi céljához, a csíksomlyói búcsúhoz, melynek története a 15. századig nyúlik vissza. Ekkor ferences templom épült ezen a településen, amiért cserébe IV. Jenő pápa búcsút engedélyezett a székelyeknek. 1567-ben a történelem hatására fordulat történt a kegyhely mindennapjaiban. János Zsigmond erdélyi fejedelem erőszakkal akarta a székelyeket a protestáns hitre téríteni, de a nép elűzte a protestáns sereget. A csata alatt az aszszonyok és a gyerekek a kegytemplomban imádkoztak. Ezt a győzelmet csodának tekintették a nagy fölényben lévő ellenséges sereggel szemben. A győzelem emlékére hosszú évszázadokon keresztül minden évben pünkösdi szombatján a helybeli és környékbeli hívek összegyűltek, és ünnepi szentmisén halált adtak a Mindenhatónak hitükért, megmaradásukért.

Így van ez most is, csak napjainkban az egész Kárpát-medencei magyarság magának tekinti ezt az ünnepet, így évről évre nagyobb zárandokcsoportok, érdeklődők érkeznek Csíksomlyóra, hogy részesei legyenek a búcsúnak. Reggel mi is zárandokok ezreivel együtt útnak indultunk a csíksomlyói hegynerembe. Különböző csoportok, népviseletekbe öltözött emberek, gyalogos zárandokok, köztük mi is imádkozva, énekelve kapaszkodtunk fel a hegytetőre. A csíksomlyói búcsú ünnepi prédikációját Pál József Csaba temesvári megyéspüspök tartotta. A homíliában felvette a jelenlévő zárandokoknak a kérdését, hogy a Szűzanya elégedett-e velünk, vagy inkább szomorúan néz le ránk. Szeretetének jelét megmutatta a Szentanya történelmi látogatása kapcsán is, hisz Erdélyben még nem járt egy pápa sem. A püspök atya összetartásra buzdított minket, emlékeztette a zárandokokat, hogy régen a faluközösségek összetartottak, segítettek egymást. Sajnos napjainkban széthúzás uralkodik a közösségekben, az egyházban, de sok esetben a családban is. Hangsúlyozta, hogy az összetartás, az összmunka visz előre, nézzük meg a fo-

cicsapatokat, együtt közösen harcolnak a győzelemért. Tisztelnünk, szeretnünk kell egymást, az összetartás a legszebb ajándék, amelyet átadhatunk a következő nemzedéknek. A püspök atya nyomatékosította, hogy a Mennyei Atyának minden gyermeke fontos. Mária gyermekei összetartanak, segítik egymást, mindenki felé szeretettel fordulnak. Az ünnepi szentmise után sokan a kegytemplomba mentek imádkozni a Csíksomlyói Szűzanyához. Útközben árusok hada várta a

zárandokokat székely ínyencségekkel, italokkal, különféle kegytárgyakkal, népviseleti ruhákkal és egyéb használati tárgyakkal. Este kicsit fáradtan, de lélekben megújulva érkezünk a szálláshelyünkre.

Másnap hazaindultunk, de útközben még megálltunk Torockón. Itt a káprázatos Székelykő magasodik a falu háttérében. Torockó főteréről a Székelykő valóban döbbenetes látványt nyújt, megmászása valódi sikerélmény lehet a túrázók számára. Nem tudtunk betelni a látvánnyal, többen elhatároztuk, ha lehetőségünk engedi, ide biztosan visszatérünk. Itt található Erdély legöregebb parasztháza, amely 1668-ban épült. Torockó valamikor bányaváros volt, fénykorát az 1800-as években élte, az iskolája messze földön híres volt, de a bányászat megszűnésével a város lakossága apadni kezdett. Torockó „Csipkerózsika-álomba” szenderült, mintha megállt volna az idő, házai ma is őrzik népies jellegüket. Torockó a Székelykőnek köszönheti azt az érdekes természeti jelenséget, hogy a nyári időszakban a nap kétszer kel föl. Korán reggel megjelenik az égbolton, majd elbújik a Székelykő mögé, és csak később emelkedik oly magasra, hogy bevilágíthatja az egész falut. Torockótól nehéz szívvel vettünk búcsút, és lassan zárandokutunk végére értünk.

Fájó szívvel váltunk el egymástól, a zárandoklaton átélt mély lelki élmények peregtek le szemünk előtt. Arra gondoltunk, jövőre jó lenne újra elzarándokolni Székelyföldre.

Bognár Laura

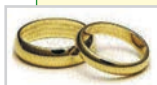

Születések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta Hubočan Zara Lilian, Gyökeres Hanna, Németh Dávid, Polyáková Ema, Ferenczi Dániel, Zámbo Zora, Keresztes Noémi, Gyurkovics Léna, Hancz Áron, Farkaš Anna Karolina, Borbély Nikolas, Méry Noé Szabó Flóra és Pszár Patrik örvendeztették meg szüleiket érkezésükkel.

Gratulálunk!

Házasságkötések

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta Takács Anikó és Ing. Bíró Ferenc, Planka Ferdinánd és Almási Mónika, Csánó Tamás és Puha Tünde, JUDr. Vasiľ Attila és PaedDr. Kondášová Zuzana, Ing. Simon Ádám és PaedDr. Csicsay Réka fogadtak örök hűséget egymásnak.

Sok boldogságot kívánunk!

Elhalálozás

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta Kósa Mária, Mészáros János, Németh Klára, Méry Dénes, Várad Erika, Szerda Magdolna, Méry Zoltán, Miklós Mária és Szabó Vilmos gellei lakosainktól vettünk örök búcsút.

Nyugodjanak békében!

Jubilánsok

„Nemes szép élethez nem kellene nagy cselekedetek. Csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.“ (Pázmány Péter)

A Hírmondó utolsó számának megjelenése óta 13 szép kerek évfordulónak örvendhettünk. Név szerint: **Bachmann Mária, Márkus Dénes, Álló Erzsébet, Csóka Anna, Kovács Rozália, Cséfalvay Mária, Cséfalvay Vince, Pongrácz Lajos, Szabó Vilmos, Szabó Cecília, Szalay István, Csölle József, Lelkes Rozália.**

Az ünnepelteknek tiszta szívből gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

HATODIK BUDAFAI BOGRÁCSOS PIKNIK

Birkagulyás, bagulyás, takartkáposzta, csülök, geda, 52-es házi

Mi jobbat főzünk, a miénk jobb lesz és ehhez hasonló mondatokkal kezdődött 2019. június 22-én (szombaton) az immár hagyományos főzőverseny. 9 kitartó és lelkes csapat részvételével indult a verseny. A 10.00-kor már vidám hangulatban kezdődő megnyitó után a felnőttek főzni kezdtek, a gyerkőcöket pedig Kuczman Krisztina óvó néni felügyelte és szórakoztatta a szülők nagy örömeire. Napközben ügyességi játékokkal, sátorlátogatással és mókázással mulattuk az időt. Az ételek folyamatosan elkészültek és megérkeztek az első éhes vendégek. Frissítőkről ismét Földes Miksi, a zenéről pedig Bölc Márk gondoskodott. Az ételeket a neves és tapasztalt zsűritagok: Csölle Bözsi néni, Mészáros Kató néni, Csomor Elemér és a mesterszakács Czucz Péter értékelték. Eredményhirdetésre 16.00 körül került

sor. A díjnyertes ételek a következők voltak:

1. Bagulyás („Puksa Zsolt és WTP csapata“)
2. Takartkáposzta („Szépkorúak“)
3. Bográcsos székelykáposzta, katlanban („Czére Zsolt és a gellei kosarasok“)
4. „a többi hat csapat“

Ezután következett a várva-várt tombolahúzás. Utána önfeledt szórakozás, esőtánc, gatyatánc és mókázás vette kezdetét, melyhez csatlakoztak idősek és fiatalok is. Az estét a Pósa zenekar „meglepetés-muzsikája“ zárta, hangos, éjszakába nyúló nótaszóval, a kitartóak nagy örömeire. A verseny szervezői (a budafai dórék) köszönetüket fejezik ki a résztvevőknek, támogatóiknak, valamint mindenkinek, aki kicsit magáénak érzi ezt a programot és nem utolsósorban a helyi községi hivatalnak. Köszönjük!

„a budafai dórék“

Csallóközi – Pósa összefogás

HÍRMONDÓ – Gelle Község Önkormányzatának lapja – Ingyenes kiadvány – Felelős szerkesztő: Bognár Laura, Szerkesztők: Usačov Péter (önkormányzat), Bohony Irén (egyház), Cséfalvay Katalin, Póda Erika, Trencsik Anikó (oktatásügy), Méhes Richard, Kovács László (kultúra), Jákló Diana, Póda Mihály (sport) – Cím: Hírmondó, Pósa 151, 930 34 Holice – E-mail: hirmondo@egyhazgelle.sk – Nyomdai előkészítés: Oriskó Norbert, nyomja: Pelikán Kft. (Gelle) – Regisztráció: a SZK Kulturális Minisztériuma, EV 3291/09 ● Vydavateľ: Obec Holice – IČO vydavateľa: 00 305 405 – periodicitá vydávania: občasník – poradové číslo: 2/2019 – ročník vydávania: 18. ročník – medzinárodné štandardné číslo seriálu (ISSN) 1339-6897 (A megjelent cikkek tartalmáért a szerzők felelnek. A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül egyezik meg a cikkekben leírtakkal – A szerk.)